

Dusnieuws is een uitgave van anarchistisch collectief EuroDusnie uit Leiden. Nummer 24, uitgave 20 oktober 2000

DE TOESTAND IN DE WERELD

Het zijn roerige tijden. Rampen, epidemieën, opstanden, burgeroorlogen en andere al dan niet gewapende conflicten beheersen het nieuws. Nou ja 'het' nieuws 'hun' nieuws want wat we dagelijks krijgen voorgeschoteld is een zorgvuldig geselecteerde portie ellende waarvan we idee krijgen dat grote spectaculaire, op zichzelf staande, gebeurtenissen de belangrijkste veroorzakers zijn van het leed in de wereld. Deze gebeurtenissen worden met een reclameblok of de woorden van een schijnbaar onbewogen nieuwslezer van elkaar gescheiden. Het lijkt wel alsof er geen einde komt aan de crisis en de mens voelt zich, geconfronteerd met problemen op wereldformaat, al snel klein en nietig.

Als een vliegende diplomatenbrigade reizen allerlei politici van wereldformaat van brandhaard naar brandhaard. "Het escalierend conflict tussen Israël en de Palestijnen heeft een negatieve invloed op de wereldeconomie, doet de olieprijsen stijgen en raakt zo arme en rijke landen" aldus VN opperhoofd Kofi Annan die tijdens zijn zoveelste vredesmissie even de tijd vond om de verzamelde wereldpers te woord te staan. De vredesmissionarissen struikelen momenteel in Israël over elkaars voeten. Iedereen spant zich in voor de beëindiging van de gevechten of gaat het misschieten om de verlaging en stabilisatie van de olieprijs? Na twee weken straatgevechten zijn er meer dan honderd doden gevallen waaronder 95% ongewapende burgers. Vandaag de dag leven nog

OUD LINKS EN BRUINE VLA

Dat was even schrikken voor de vrijzinnig progressieve fossielen bij de VPRO: linkse aktievoerders die het in hun hoofd halen een VPRO programma te verstoren! Hoe durven ze. De VPRO, sinds decennia het toonbeeld van opstandigheid, eigenzinnigheid en kritisch doch beschaafd links intellectualisme. De kokende woede was nog van de gezichten van de VPRO bobo's te lezen, toen ze aan het eind van die bewuste zondagmiddag gezamenlijk bij VPRO's eigen Koffietijd zaten. Een breed gedifferentieerd panel, te weten VPRO's cultuurvrouw Hanneke Groenteman, VPRO directeur Hans Maarten van den Brink en VPRO ster-interviewer Peter van Ingen concludeerden gezamenlijk dat niet alleen de VPRO, nee, de hele Nederlandse democratie hier het slachtoffer was geworden van een bende onnozele, laffe, domme ondemocratische extremisten. Nee, erger nog, fascistën! Wie weet waren het in het geheim Vlaamsblok leden? Politiewoordvoerder Klaas Wiltink, die gezellig kwam meeknevelen, wist het ook niet.

Terwijl de bedoeling van het buitengewoon beschaafde programma Buitenhof toch duidelijk was: door de bekende scherpzinnige, kritische vragen van de ster-interviewer zou de Vlaamsblokleider Filip Dewinter onmaskerd worden; gedwongen worden zijn ware gelaat te tonen, waarna het volk zou weten wie deze persoon werkelijk was. Dat deze opzet, door de handigheid van Dewinter, maar vooral door de onhandigheid van de ster-interviewer volledig in het water viel, was achteraf natuurlijk geen punt van discussie. Net zoals men het bij de VPRO geen enkel punt vond om een uitverster van rassentheorieën en apartheidsideeën uit te nodigen in een stadsbuurt die als geen andere het slachtoffer werd van het fascisme tijdens de bezetting. Maar dit zullen de VPRO bobo's

wel weer een goedkoop argument vinden. Aan het einde van het chaotische programma schudde de ster-interviewer de hand van de Vlaams Blok leider, en ontving zelfs nog een complimenterend schouderklopje van hem.

De publieke reacties op de uitstekende aktie tegen de Vlaams Blok leider waren overwegend negatief. Geen verrassing. De vraag is interessant waar de felle verontwaardiging en het bittere cynisme vandaan komt, dat ook deze keer door de oud-linksen in stelling werd gebracht tegen linkse aktievoerders. Was het werkelijk verontwaardiging over het gewelddadige karakter van de aktie? (een bekerdje chocoladevla, en vijftig mensen die wat leuzen roepen). Waarschijnlijk was het

wat anders: de aktie bevestigde het bange vermoeden bij de oud linksen van de VPRO dat men geen onderdeel meer uitmaakt van een linkse, eigenzinnige tegencultuur (zoals in de jaren zestig, toen alles beter was), maar al lang behoort tot het cultureel-intellectuele establishment van Nederland, dat nog krampachtig probeert het imago van tegendraadsheid en linksigheid overeind te houden. De tegen een eigen programma gerichte aktie van Amsterdamse anti-fascisten bracht schrik en verwarring bij de oud-linksen: een aktie tegen ons? hoe kan dit? wij hebben toch gelijk? anti-fascisten? wij zijn toch links? zoniet dan zijn we niet meer links? of zijn zij rechts? Zodoende hervond men zich al

Valt chocolademelk binnenkort onder de 'Wapenwet'?

Bill Clinton doet er wijs aan niet naar Palestina op vakantie te gaan.

honderdduizenden Palestijnen onder erbarmelijke omstandigheden in vluchtelingenkampen. Zij zijn door de staat Israël van huis en haard verdreven, maar daar hoor je geen Westerse vredesmissionaris over. Gaat het dan misschieten toch over de olieprijsen?

Een andere en recente geïsoleerde gebeurtenis betreft de verdrijving van de Joegoslavische dictator Milosevic. Milosevic was een dictator, maar meer dan dat was hij een dictator die niet wenste te dansen

naar de pijpen van de westerse grootmachten. Vredesmissionarissen liepen ook bij hem jaren lang af en aan maar de man wilde niet luisteren. Daarop greep het geciviliseerde Westen naar de wapens. De bombardementen en de economische blokkade troffen echter niet Milosevic - hij werd juist opzettelijk gespaard - maar de bevolking. De bevolking van Joegoslavië begreep de boodschap maar al te goed. Met Milosevic was er geen toekomst. De bevolking kwam in opstand, bestormde het parlamentsgebouw en zette het gebouw van de gehate staats-TV zender in brand. De nieuwe president is verklaard nationalist Kostunica. Dat hij nationalist is, normaal en niet zonder reden een scheldwoord, maakt nu even niet uit. Pragmatisme regeert de wereld.

Kustunica weet dat er maar één manier is waarop hij zijn land uit de huidige ellende kan halen. Joegoslavië moet en zal deel gaan uit maken van de neo-liberale wereldeconomie. Dit betekent dat alles wat los en vast zit (en niet plat gebombardeerd) zal worden verkocht aan het aan groei verslaafde westerse bedrijfsleven. Een flinke duikt valt er ook te verdienen aan 'de aanleg van de al geplande oliepijplijn van de Kaspische Zee, dwars door Servië en Kosovo naar Italië. En zo zie ja maar weer, wat goed is voor Joegoslavië is toevalligerwijze ook goed voor de wereldeconomie.

snel: natuurlijk hebben wij gelijk en de aktievoerders waren onnozele, gewelddadige crypto-fascisten. Politieke onbenullen.

Bij de volgende racist die bij de VPRO op bezoek komt zal men beter voorbereid zijn: in NRC Handelsblad viel te lezen dat Hans Maarten van den Brink dan de Inlichtingen Dienst (PID) van de Amsterdamse politie op de hoogte zal brengen. Kan de politie die aktievoerders lekker in de pan hakken. Dat zal ze leren, die onbenullen!

Snelle Bob.

DUSNIENWS

Verder in deze Dusnieuws:
Actieweek tegen dierenleed
Ik tophop dus ik besta!
Sociale ecologie en globalisering
De criminalisering van een beweging
Door het oog van de media
Cameratoezicht

Verontruste sociaal democraten
en het neoliberalisme

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief EuroDusnie.

Redactie Dusnieuws
Postbus 2228
2301 CE Leiden
Tel/Fax: 071-5173019
Email: eurodusnie@quat.net
Homepage: <http://quat.net/eurodusnie>

Drukkerij
Mostert en van Onderen!
Langegracht 61, 2312 NW Leiden
oplage 1000 stuks

Giro Nummer : 3184679 EuroDusnie
o.v.v. 'Dusnieuws' en je naam en adres en
aantal.

EuroDusnie-kantoor
Boerhaavelaan 345 in Leiden.
Door de week meestal bereikbaar van 14.00 tot
17.00 uur Telefoonnummer 071-5173019.

Enkele andere initiatieven van het EuroDusnie
collectief:

de Weggeefwinkel
Hooilandse Kerkgracht 4, donderdag en
vrijdag van 14.00 tot 17.00 en zaterdag van
11.00 tot 17.00 uur. Telefoonnummer: 071
5136955. email: weggeefwinkel@quat.net

Eetcafe Las Vegas
Koppenhinksteeg 2c open op woensdag van
18.00 tot 23.00 uur. Telefoonnummer 071
5136955

Tegengif
Koppenhinksteeg 2c De voedsel koöperatie en
de politieke informatie winkel zijn onder de
naam 'Tegengif' iedere woensdag avond van
18:00 tot 20.30 en iedere zaterdag van 14.00
tot 17.00 geopend.

Dagcafé Las Vegas
Koppenhinksteeg 2c, geopend iedere zaterdag
van 11.00 tot 17.00

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis,
voor de produktie van het blad zijn wij echter
afhankelijk van donateurs. Het liefst zouden
we de kosten van Dusnieuws dekken met
maandelijks donaties van de lezers, maar ook
eermaalige giften zijn van harte welkom.
wil en kun je meer kranten verspreiden geef
dat dan even door aan de redactie.
Dusnieuws is een blad voor mensen die actief
zijn in de sociale beweging en is te vinden in de
meeste alternatieve boekenwinkels en
uitgaansgelegenheden. Je kunt je ook op de
digitale Dusnieuws abonneren door aan ons
een mailtje te sturen, je wordt dan ook
regelmatig op de hoogte gehouden van het
EuroDusnie programma.

De redactie heeft altijd interesse in ingezonden
artikelen al kunnen we je niet garanderen dat
ze worden geplaatst. Stukken graag zonder lay-
out grappjes gewoon als *.txt of doc-file mailen
of uitgeprint opsturen naar bovenvermeld
adres. Dusnieuws is copyright-vrij. Dus neem
over wat je wil.

De deadline voor Dusnieuws 25 is 17 november

Alle artikelen in de Dusnieuws worden
geschreven op persoonlijke titel.

AKTIEWEEK TEGEN MARTELCENTRUM

Van maandag 23 tot maandag 30 oktober is er een
aktieweek tegen het BPRC in Rijswijk. Het BPRC,
oftewel het Biomedical Primate Research Center, is
een visuscentrum waar ongeveer 1600 apen
dagelijks gemarteld worden. Er vinden hier allerlei
afschuwelijke experimenten plaats, zoals beenmerg-
en orgaantransplantaties, vele apen worden
geïnficeerd met virussen zoals HIV, malaria en
hepatitis. De apen die met het HIV virus
geïnficeerd worden, zijn gedoemd de rest van hun
leven in isolement in het BPRC door te brengen.
Over de wereld bestaan verschillende opvangplaatsen
waar apen die besmet zijn samen kunnen leven. In
de media laat men vaak zien hoe goed de apen
behandeld worden en hoe geweldig de verblijven
voor de apen wel niet zijn. Niets is minder waar.
Tussen de experimenten door zitten vele apen in
kooien van 80 bij 80 centimeter, terwijl de
gemiddelde lengte van bijvoorbeeld een rhesus aapje
60 centimeter is.

Het BPRC is in 1995 van het TNO gescheiden. Het
onderzoeksinstituut TNO is een overheidsinstelling.
Voorheen werd het BPRC gefinancierd door de
overheid, nu wordt ook door het bedrijfsleven veel
geld gepompt in het BPRC voor het testen van

producten op dieren. De proeven die hier plaats
vinden zijn, net als alle andere dierproeven,
volkomen zinloos. Het enige effect dat ze hebben is
het lijden van dieren en geld in de zakken van
'doktoren' stoppen. De zogenaamd
wetenschappelijke onderzoeken die ze hier uitvoeren
moeten stoppen. Al jaren wordt er campagne
gevoerd tegen het BPRC en nu moet het voor eens
en altijd afgelopen zijn met de sadistische praktijken
die hier plaats vinden.

Wil jij deelnemen aan de akties tegen het BPRC, kom
dan naar EuroDusnie op maandag 23 oktober. De
slaapplaatsen tijdens de aktieweek zullen in
EuroDusnie, aan de Boerhaavelaan nummer 345,
zijn. s'Avonds kun je hier een warme veganistische
maaltijd halen. We vragen aan iedereen die komt de
dieren die ze verzorgen thuis te laten, omdat we hier
geen goede accommodatie voor hebben.

Wil je meer informatie? Je kunt schrijven naar Koen,
Postbus 10233 2501 HE Den Haag, of je kunt melen
naar brcapenhel@yahoo.com. Ook kun je onze
website bezoeken op: www.antenna.nl/nvda/brcapenhel

Marmot

REDACTIONEEL

Dusnieuws 24 is af. Het duurde weer eens wat langer
dan we ons hadden voorgenoemen maar dit wordt
ruimschoots goedge maakt door de inhoud van dit
exemplaar. Tot ons aller vreugde waren er
verschillende mensen, buiten de eigen redactie,
bereid om hun overdenkingen exclusief voor
Dusnieuws op papier te zetten. We blikken in deze
Dusnieuws terug op Praag en vragen ons af welke
kant de (vernieuwde) sociale beweging op gaat.
We zagen met eigen ogen harde repressie in Praag

en zien op TV ongekend geweld tegen Palestijnen (en
in veel mindere mate Joodse Israëliërs). Maar ook
elders staat de wereld in brand. Of je nu de schuld
geeft aan de 'Megasytemen' (Kruithof), religie,
zinloos geweld of 'het Kapitaal' vast staat dat de
problemen niet met stille tochten zijn op te lossen.
Fundamentele problemen vragen om fundamentele
oplossingen.

Voorlopig blijft er voor Dusnieuws genoeg om over te
schrijven (mits jullie blijven doneren, waarvoor dank).

EURODUSNIE INTERN

We zouden boekwerken vol kunnen schrijven over EuroDusnie intern maar beperken ons hier tot een verslag van
de gebeurtenissen de afgelopen zes weken en geven hints over komende gebeurtenissen...

De prille rotary club heeft de afgelopen weken actief gedraaid in de Stank voor Bank actie-tweeweekse.
Hoogtepunten waren de bonte Volksoploop in Utrecht en de acties tijdens het bezoek van de president van de
Wereldbank, Jimmy Wolfensohn in Amsterdam. Het werkwoord slagromen werd tijdens dit bezoek geïntroduceerd
met een geslagromde oud-premier, Ruud Lubbers die tegenwoordig als bijzonder hoogleraar globalisering door
het leven schijnt te gaan. Dit betekent niet dat taarten uit is. De gelukkige Amsterdamse wethouder van
Economische Zaken Pauline Krikke, medeverantwoordelijk voor de dreigende ontruiming van de Kalenderpanden
kan van geluk spreken, dat het op zondag 8 oktober bij twee forse slagromtaarten bleef. "Op dat moment opende
ze samen met andere bestuurders, middenstanders en hotemetoten van de politie de gerenoveerde koopgoot
tussen Dam en Centraal Station." (Persverklaring) De taartgootiers, met hun goede naam "taarters zonder grenzen
afdeling Amsterdam" zijn de volgende dag vrijgelaten.

De volgende aktieweek is al in aantocht. Van maandag 23 tot maandag 30 oktober is er een aktieweek tegen het
Biomedical Primate Research Center (BPRC) in Rijswijk. Dit is een vivisectiecentrum waar ongeveer 1600 apen
dagelijks worden gemarteld. Lees hierboven meer.

Verder hopelijk een aantal anti-nucleaire acties tegen de komende kerntransporten (o.a. van Petten naar Borssele)
op 25 oktober en 8 november (Informatie WISE: 020-6126368).

Een nieuw activistentrainingsweekend staat gepland voor half december, in de volgende Dusnieuws hierover meer.
Even tussendoor: Een verwijzing naar de internetpagina www.freespeech.org/entfesselt. Op deze pagina is de
INTERNATIONAL ANARCHIST BLACK CROSS PRISONERS LIST te vinden van ABC Innsbrück. Hun bedoeling is
om de lijst elke maand te herzien op anarchisten die over de hele wereld vast zitten. Surf er heen voor een adres...

Nog een drietal allerlaatste berichten: twee Nederlandse dierenrechtenactivisten zijn in Denemarken
aangehouden en zitten sedert 29 september in isolatie (op 13/10/00 verlengd met twee weken). Er is een lange
reeks aanklachten tegen hen ingediend (die verband houden met hun strijd voor dierenrechten). Schrijf deze
mensen: KAFKA X, Korsgade 19, Kalderen 2200, Kopenhagen in Denemarken. ('SG' op de envelop vermelden!)

Ajb geen namen vermelden van de verdachten (indien je deze weet) en niet schrijven over politiek of

dierenrechten want dan is er een grote kans dat de brief wordt onderschept.
Beter nieuws is er voor de Weggeefwinkel. Na de aan de Weggeefwinkel toegekende Marga Klompé prijs is dit
EuroDusnie-project samen met 9 andere projecten genomineerd voor de Nationale Toekomstprijs, een initiatief
van de provincie Zuid Holland. Of de Weggeefwinkel de prijs ook krijgt blijft bij de uitreiking op 26 oktober. Deze
vindt plaats in een zaal van miniaturstad Madurodam.

Het allerlaatste berichtje gaat dan wel niet over EuroDusnie maar we vinden het toch wel de vermelding waard.
Lokaal neo-nazi pubertje Jasper Velsel is afgelopen week verrast op een politie inval. Zijn platen en CD (StraalSchijf
volgens de taal pureitene van Voorpost e.d.) distributiebedrijfe bevatte namelijk allerlei nazistische materiaal. Dit
was al meer dan een jaar bekend maar de schone slapers bij justitie reageerden dus pas deze week. Of ze er nog
iets belastends aantreffen is ons niet bekend.

LESSEN IN TOPHOPPEN

"Been there, done that", ja, ook ik was in Praag: Goede tijd, lekker weer...goeie rel? Nee, voor mij geen euforisch gevoel, wel een aantal dingen geleerd. Voor de volgende keer? Met een redelijke groep mensen waren we al vier dagen vóór de top in Praag aangekomen. Dit met de bedoeling om naast de grote S26 demo, ook deel te kunnen nemen aan andere acties, dingen te organiseren etc.. Dit mislukte, vond ik, maar waar kwam dit door?

Wat mij betreft: ik heb me slecht voorbereid. Anticiperend op klaarliggende informatie in Praag heb ik voor vertrek weinig uitgezocht. Wanneer welke vergadering met wie, waar zitten de delegaties, in welke hotels...Het idee om op deze informatie in te spelen en (prik)akties uit te voeren liep op niets uit, omdat deze informatie niet voorhanden was. Het dan zelf uit te zoeken in een vreemde stad, is moeilijk en op zo'n korte termijn blijf je achter de feiten aan lopen. Zo krijgen we s'avonds om 22.00 te horen dat er de volgende ochtend om 8.30 een ontbijt is met de Nederlandse delegatie, waar diverse vooraanstaande sprekers zullen zijn. Er is niemand meer te mobiliseren, de kans gaat voorbij. Dezelfde middag is er een lunch met als titel: "Nigeria's privatisatie: opportunities for investments now". Met drie mensen lukt het om binnen te komen, maar wat kun je doen, zonder plan, te weinig achtergrondinformatie. Het komt niet veel verder dan een kritische vraag. Tot overmaat van ramp lezen we in het inmiddels bemachtigde programma dat we Frits Bolkestein gemist hebben; hij heeft gesproken voor o.a. een ABN-AMRO delegatie.

HET PLAN

Op het infopunt is men absoluut niet op de hoogte van het programma. Het convergence-center (een groot terrein met twee flinke loodsen voor spandoekschilderen en vergaderen) is alleen in het teken van S26 zelf. Er wordt oeverloos over hetzelfde vergaderd: demoroute, raamplan etc. Eigenlijk is vergaderen een te groot woord hiervoor. Doordat er elke dag weer nieuwe mensen aankomen, wordt HET PLAN opnieuw en opnieuw uitgelegd. Met elke keer dezelfde kritiek: "het wordt geen effectieve blokkade, maar een symbolische insluiting". Er is gekozen voor een grote demonstratie die zich tijdens de route opsplijt om zo het hele congrescentrum te omsingelen. De diverse routes hebben kleuren gekregen, waar verschillende groepen weer 'de verantwoordings' voor nemen. Ook heeft elke route zo zijn eigen strategie; Eén harde konfrontatie, één strijdvlaardige konfrontatie en één vreedzame maar wel effectieve blokkade. Dit route plan, wat twee maanden tevoren op basis van consensus is besloten, is inmiddels bij iedereen bekend; activist, politie of media. De strategie is tussen de regels bekend.

'LET'S MAKE A REAL CIRCLE'

Over de organisatie zelf valt ook het een en ander te zeggen. Een vergaderstructuur met een paar honderd mensen in een grote hal (m.a.w. onverstaanbaar) is geen werkbaar concept. Wel wordt er gebruik gemaakt van 'sign language', zoals bepaalde gebaren als je het ergens mee eens of oneens bent. Hoewel in het begin onwennig, geeft het een goed beeld van hoe men denkt tijdens een vergadering, zonder dat iedereen chaotisch of langdradig zijn/haar mening bekend hoeft te

Praag 25 september: IMF president Koehler in gesprek over schuldenlast met popster/freelance politicus Bono

Italiaanse tophoppers op weg naar Praag in gratis trein.

maken. Dit maakt het richting bepalen van een vergadering makkelijker, aan de andere kant is dit de mening van de meerderheid en dus niet unaniem. Daarnaast is er de 'affinitygroep' structuur. Het idee om je in kleine groepen (10 tot 15) te organiseren en binnen deze groep meer diepgang en richting te geven aan je acties. Helaas vervalt deze structuur al gauw in een soort hippiesyndroom, waar 'facilitators' en 'let's make a real circle' hoogtij vieren.

Discussies over geweld overheersen het geheel. Ruimte om inhoudelijk te discussiëren is er niet. Hoewel de autoriteiten ons tot de 26e alle ruimte laten (geen veiligheidszones etc.) wordt hier nauwelijks gebruik van gemaakt. Een absolute focus op 'de grote dag' ontheemt veel mogelijkheden en bij velen de motivatie tot andere acties. De algemene sfeer is: we laten ons nu niet pakken want we moeten bij S26 aanwezig zijn. Tijdens de demo is de communicatie zeer slecht. Om het centrum heen staan veel groepen verspreid; een structuur om elkaar te informeren ontbreekt. Er is geen vast informatiepunt in de buurt om de stand van zaken te horen of om te weten waar er meer mensen nodig zijn. Een grote groep loopt dan ook doellos van lokatie naar lokatie. Ook in de blokken zelf zijn slecht tot niet verstaanbare geluidswagens, waardoor op een paar plekken zelfs paniekerige situaties ontstaan.

Natuurlijk zijn er ook positieve dingen, maar de slecht georganiseerde basis met name tijdens de demo overschaduwt het geheel. Ook in ons kleine klupje (nee, geen affinity group...) is de besluiteloosheid soms fataal, resulterend in een lamgeslagen geheel wat achter de feiten aansijkt.

MIJN LES:

Voor vertrek de volgende dingen doen/organiseren:

- Axiemogelijkheden en ideeën, diverse opties
- Met je medereisgenoten doel, grenzen, standpunten bespreken
- Zoveel mogelijk info vergaren over lokaties, gebeurtenissen
- Weet waar meer info te halen valt
- Oriënteer je op een stad, congrescentrum
- Via websites conceptplannen bekijken en evt. alternatieven bedenken

Hoe dan ook, bereid je voor om zo onafhankelijk mogelijk te kunnen functioneren, aanhaken bij een georganiseerd geheel kan altijd nog. Bedenk ook bij aankomst direct te mobiliseren voor je acties (indien nodig) en probeer binnen de structuur je informatie ook te verspreiden of aan te sluiten bij andere initiatieven.

Besluiteloosheid of te lang wachten maakt dat je al snel ergens te laat bij bent.

Verder staat het natuurlijk nog steeds iedereen vrij om er wel als 'axieterist' heen te gaan.

Allies

BRIEF AAN STANK VOOR BANK

aan: Platform Stank voor Bank: stank@dds.nl

3 oktober 2000

Gefeliciteerd!!!

U heeft heden met Uw actie in het Czech Airlines kantoor te Amsterdam de plank compleet misgeslagen!!
U heeft met deze actie medewerkers van dit kantoor de schrik van hun leven bezorgd terwijl deze mensen juist bezig waren om Uw uitkering te verdienen! Geloof mij, deze actie wordt door de normale, verdienende(!), maatschappij absoluut afgekeurd.
Wij (lees: de verdienende maatschappij) zullen onze stem op de komende verkiezing laten gelden. Wij (lees: de verdienende maatschappij) zullen zorgen dat deze acties niet meer voorkomen.
Bij deze constateer ik dat U, tijdens kantoor-uren (!), huisvredebreuk heeft gepleegd.
Indien Czech Airlines dit niet zal doen, zal ik een aanklacht tegen U indienen. Het politietoetreden bij deze actie heeft namelijk belasting-geld gekost! Voor dit geld moet ik hard werken. U geeft het alleen maar uit.

Hoor graag van U.

Marc Toenbreker <m.toenbreker@worldonline.nl>

Bij Czech Airlines weten ze wat werken is.

SOCIALE ECOLOGIE EN DE ANTI-GLOBALISERINGSBEWEGING.

Het linkse mondiale verzet heeft een nieuwe en belangrijke maatschappelijke stroming met zich meegebracht: "de anti-globaliseringsbeweging". Overal worden de krachten gebundeld om weerstand te bieden aan de steeds sterkere greep die de vrije markteconomie krijgt op de natuur en de verschillende culturen. Mensen en niet-mensachtige organismen lijden vaak in extreme mate onder dit imperialisme. Maar is het verzet wel krachtig genoeg? Een sociaal-ecologische benadering.

KAPITALISME EN VERMINKING

De sociale ecologie is een linkse en anti-autoritaire stroming die streeft naar een rationele en ecologische samenleving. Daarom wil het ook komaf maken met maatschappelijke en irrationele entiteiten, die, ideologisch en materieel, de huidige plundering van de biosfeer veroorzaken. Sociale ecologen gaan er van uit dat de oorzaken van de huidige ecologische crisis uiteindelijk en fundamenteel sociaal van aard zijn. Ze kon er komen dankzij een lange, historische (en irrationele) ontwikkeling: het ontstaan van hiërarchieën, klassen, staten en uiteindelijk de markteconomie en het kapitalisme. We zijn van mening dat er een rechtstreekse relatie bestaat tussen sociale en ecologische problemen en vinden het dan ook noodzakelijk om beide tegelijkertijd aan te pakken.

Het imperialisme van de vrije markt is zijn eigen leven gaan leiden. Het doordringt vaak ons dagelijks leven zonder dat we het merken. Het kapitalisme verminkt ons. Op het moleculaire niveau van ons dagelijks leven verandert het ons op zijn ergst. Het dwingt mensen tot walgelijke rationalisering: denkprocessen die hun wansmakelijke handelen aanvaardbaar maken voor henzelf. Deze psychologische afweermechanismen leveren valse ideeën op, verdringen juiste ideeën en laten individuen dingen doen die platvloersheid en ontmenselijking in de hand werken.

Sociale ecologen willen een menselijke samenleving, met zin voor solidariteit en gelijkheid. De "anti-globaliseringsbeweging" zal zich moeten keren tegen deze ontmenselijkende als ze succesvol wil zijn. Wanneer individuen er bewust van worden dat het kapitalisme ontmenselijk, dat het een irrationeel systeem is dat niet strookt met een redelijke ontplooiing van de menselijke mogelijkheden, wordt het gemakkelijker om hen te mobiliseren voor het verzet tegen de economische globalisering.

Zij moeten begrijpen dat het kapitalisme geen natuurwet is, dat het uitschakelbaar, of op zijn minst bevechtbaar is. En wanneer dat begrijpen niet volledig lukt zullen ze op zijn minst in verzet komen tegen de huidige globalisering.

GLOBALISERING EN VERZET.

De linkse anti-globaliseringsbeweging is geen revolutionaire beweging. Het is een bont gezelschap van utopisten en hervormers, beeldenstormers en pragmatici. Sommigen willen grote omwentelingen, revoluties dus. Anderen willen slechts het kapitalisme menselijker maken. Er zijn ook rechte krachten die ingang willen krijgen in de protestbeweging. Ze willen het protest tegen de globalisering richting extreem-nationalisme en xenofobie sturen. Samen met Peter Staudenmaier, een sociale ecologist die in de Verenigde Staten woont, steun ik dan ook de waarschuwingen van de Leidse stichting "De Fabel van de Illegaal". Toen zij Engelstalige e-mails de wereld instuurden over het denken van Edward Goldsmith of zijn rechtse praatjes die weinig weerstand oproepen binnen linkse anti-globaliseringskringen, werd er in sociaal-ecologische kringen af en toe instemmend gereageerd. Toen later de anti-globaliseringsbeweging leek op te schuiven naar radicaal-links leek dat volgens Staudenmaier vooral het werk te zijn van mensen als die van "De Fabel van de Illegaal".

Intussen is het wel duidelijk dat het protest vooral links en anti-kapitalistisch geworden is. Dat wekt de interesse van steeds meer sociale ecologen. De brochure "Bringing Home Democracy. Radical Perspectives on the A16 Mobilization Against the IMF and WB", maakt dit duidelijk. Cindy Milstein en anderen stelden het pamflet samen om uit te delen tijdens straatprotesten in Washington, tegen de bijeenkomst van het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank op 16 april jongstleden. Daarin spreken zes sociaal-anarchisten, met een duidelijk sociaal-ecologische stempel, de hoop uit dat de linkse discussies over het IMF, de Wereldbank en de Wereldhandelsorganisatie ("het verschrikkelijke trio") geradicaliseerd kunnen worden.⁽¹⁾ Volgens de auteurs is er een belangrijke wending gekomen na de beruchte protesten in Seattle. De discussies die gerelateerd zijn aan "het verschrikkelijke trio" vinden nu plaats in de schaduw van de protesten ertegen. "Seattle opende een ruimte voor de dialoog en, betekenisvol genoeg, stemmen vanuit het linkse spectrum hebben nu een zeldzame mogelijkheid om gehoord te worden."

Voor Arthur Foelsche lijkt euforisch: "Voor de eerste keer in decennia van quietisme, verscheen er een gemobiliseerde massa in het politieke landschap, dat verraste bijna iedereen. Deze enorm grote anti-globaliseringsbeweging is al expliciet anti-kapitalistisch aan het worden. (...) Nooit heeft het kapitalisme op zo'n grote schaal tegenstand opgeroepen in dit land, wat duidelijk maakt dat het politiek bewustzijn aan het veranderen is. We komen in de buurt van de eerste potentiële revolutionaire beweging sinds decennia. Dit potentieel is, natuurlijk, nog onduidelijk, maar het is virtueel vrij van stugge politieke dogma's en met een duidelijke aanwezigheid van leiders." Als het waar is, dan is de situatie misschien anders in Europa en Australië. Zo lijkt het er op dat in Frankrijk, maar ook in andere Europese landen, de aandacht zich vooral toespit op de persoon van José Bové, de Franse boer. De anarcho-syndicalist Bové kreeg deze zomer 50000 mensen naar Millau om steun aan hem te betuigen tijdens zijn proces. Bové heeft immers samen met een aantal companen een McDonalds gedemonteerd, hét symbool van de economische globalisering.

Door de massale steun die hij krijgt en de sympathie die hij volgens peilingen wekt bij een meerderheid van de Franse bevolking (ik vraag me af of die gevoelens niet relatief zijn) lijkt zijn actie van burgerlijke ongehoorzaamheid nog een vrij lichte straf te gaan opleveren. Maar de moeilijke positie waarin hij gedwongen wordt kan gemakkelijk tot kapses leiden. Hij lijkt alvast leiderschap impliciet voor zichzelf op te eisen en de vraag is hoe doordacht hij die rol kan vervullen, wanneer hij zich nog meer als anti-autoritair zou profileren kan dat ongetwijfeld meevallen. In Australië zouden marxisten-leninisten een erg belangrijke rol spelen in de straatprotesten.

SOCIAAL-ECOLOGISCHE ALTERNATIEVEN.

In het pamflet "Bringing home democracy. (...)" worden er ook meer sceptische posities ingenomen. Het voornaamste probleem van de linkse anti-globaliseringsbeweging lijkt het gebrek aan voorstellen voor constructieve alternatieven.

Zo'n visies moeten radicaal en dus anti-kapitalistisch zijn maar niet terugvallen op autoritair-marxistische of andere "oud-linkse" recepten.

Sociale ecologen zijn voor de afschaffing van natiestaten en alle andere geïnstitutionaliseerde vormen van hiërarchie. De staat wordt gezien als de dienstmeid van het kapitaal, een repressie-instrument in dienst van de heersende klassen. Het is onzin te geloven dat men met zo'n onderdrukingsmiddel veel zou kunnen aanvangen om de perversie van het kapitalisme te bekampen. Proberen staatsmacht te verwerven om fundamentele veranderingen door te voeren die de vrije samenleving kunnen baren is nog onzinniger, wat communisten ook mogen beweren. Wat dat betreft bouwt de sociale ecologie in grote mate voort op oud-anarchistische en utopische ideeën. Murray Bookchin, de bekendste sociaal-ecologische denker en grondlegger van de stroming, kan zich dan ook niet helemaal terugvinden in de anti-globaliseringsbeweging want er zitten teveel reformisten in. "Social ecology is about changing the world." zei hij me onlangs. (2)

Hij heeft wel niet zoveel meningen over de beweging omdat het moeilijk voor hem is te volgen waar het allemaal over gaat. Bookchin is naar eigen zeggen "a sick, old man". Hij lijdt aan jicht, kan nog nauwelijks zijn appartement uitkomen en is gekluisterd aan een rolstoel. Hij kan dus niet naar demonstraties gaan, wel steunt hij de linkse protesten. Ook de Amerikaanse kranten maken hem niet veel wijzer. Hij is er zeker van dat ze qua berichtgeving over de beweging slechter zijn dan om het even waar. Zo gaat dat in de Verenigde Staten.

Bookchin ontwikkelde ook de politieke dimensie van de sociale ecologie: het libertair municipalisme (letterlijk vertaald: anti-autoritair gemeentebeheer).

Schrijfters als Cindy Milstein en Chaia Heller proberen volop de ideeën van het libertair municipalisme ingang te laten vinden in de anti-globaliseringsbeweging. Het is een coherent verhaal dat strategieën aanreikt om duale machten te ontwikkelen tegen het kapitalisme en de

natiestaten. De bedoeling is de economie en de politieke besluitvorming onder gemeentelijke controle te brengen, waarbij de mensen het eigen leven in handen nemen en er op horizontale wijze beslist wordt over het dagelijkse reilen en zellen. Vermits het kapitalisme, na de val van het reëel-communisme, steeds meer als enige economische optie wordt bekeken, en als zaligmakend, is dat een moeilijke taak. Warenrelaties, competitie en de waarden van winstbejag beginnen steeds meer elk aspect van de economie te domineren.

We zullen zo snel mogelijk een sterke tegenmacht moeten opbouwen. Een beweging die het economisch leven onder gemeentelijke controle brengt en moreel maakt door waarden als solidariteit en gelijkheid hoog in het vaandel te dragen. Maar zo'n libertair municipalistische beweging ontstaat niet uit het niets. Het vereist de oprichting van studie- en actiegroepen, later de oprichting van volksvergaderingsinstellingen en zelfs de deelname aan gemeenteraadsverkiezingen om de macht in handen te geven van die volksvergaderingen.

Lees verder op de volgende pagina...

DE BASIS EERST.

Libertaire municipalisten willen, paradoxaal genoeg, enkel deelnemen aan gemeenteraadsverkiezingen om gemeenteraden af te schaffen. Wij willen de macht in de gemeenten decentraliseren naar communes en volksvergaderingen toe, authentieke basisdemocratie.

We zijn, in navolging van zoveel andere libertairen, voorstanders van collectief beheerde economische eenheden, waarin winstbejag verdwijnt. Het anarchistische collectief Atalanta heeft zoiets kadootjes-economie genoemd: ieder werkt naar vermogen en krijgt naar behoefte.

Die alternatieven voor natiestaten en het kapitalisme worden ook door sociale ecologisten naar voren geschoven om de linkse anti-globaliseringsbeweging te versterken. Wij willen dus geen globaal kapitalisme en internationale reguleringsinstellingen als de Wereldbank. Nee, wij willen iets heel anders: economische kleinschaligheid, menselijkheid en de productie vanuit de basis, samenwerking van communes om degelijke doch sobere economieën op poten te zetten. Maar daarvoor is er nood aan revoluties en jammer genoeg zijn weinig mensen daar voorstanders van.

De ervaringen die mensen opdoen in actiegroepen die we tijdens straatprotesten tegen de economische globalisering in Seattle en onlangs Praag zagen opdoeken kunnen daarbij helpen. Hier leren mensen de waarde kennen van horizontale besluitvorming, waardoor ze zien dat anderen hun mening belangrijk vinden en ze inspraak krijgen in het collectief proces. Om het kapitalisme en de natiestaten te vervangen hebben we nood aan de creatie van basisdemocratische instellingen.

Die instellingen zijn, zoals Cindy Milstein het verwoordt, "compatibel met, en kunnen zeker groeien uit, diegenen die we tijdens demonstraties gebruiken". (3) Milstein heeft het hier over de zogenaamde affiniteits- of basisgroepen, collectieven waarin gelijkgezinden elkaar terugvinden en ondersteunen. Groepen ook waarin vaak iedereen het eens moet zijn voordat men een beslissing over iets neemt. Vooral in een beginfase zullen de libertair municipalistische instellingen er op lijken. Hopelijk kan die basisdemocratie dan ook geglobaliseerd (!) worden.

Raf Grinfeld

Noten:

- (1) De brochure is terug te vinden op <http://ise.tao.ca/library/>
 - (2) Ik had een telefoongesprek met Murray op 29/9/2000.
 - (3) Cindy stuurde een artikel naar een Independent Media Center in de Verenigde Staten op 13/8/2000.
- Misschien vind je het nog op www.indymedia.org
 Het heet "Reclaim the Cities: From Protest to Popular Power." Dit soort artikels vind je ook terug op <http://ise.tao.ca/> bij het Institute for Social Ecology.

HET INTERNATIONAAL MONETAIR FONDS EN DE ANTILLEN

Historicus Herman de Tollenaere is actief in het 'Leidse anti oorlogscomitee' en is bezorgd over de groeiende invloed van de Verenigde Staten en de door hun conctroleerde instituten zoals het IMF op de Nederlandse Antillen. Niet alleen staan de Antillen nu feitelijk onder curatele van het IMF maar worden de eilanden vanaf deze zomer ook nog eens gebruikt als uitvalsbasis voor een nieuwe 'smerige oorlog' in Zuid Amerika.

De slavernij voorbij?

Eerst wat geschiedenis. Curaçao, Bonaire, en de drie kleinere eilanden werden in de zeventiende eeuw veroverd door de Nederlandse Westindische Compagnie. Op de eilanden was doorvoerhandel, vooral handel van Afrikaanse slaven naar het Amerikaanse continent. Soms kwamen slaven in opstand.

In 1863 werd de slavernij afgeschaft. Maar daarmee waren alle vormen van onderdrukking en uitbuiting nog niet verdwenen. Er kwamen grote olieraffinaderijen. De omstandigheden van de arbeiders waren vaak niet het best. In 1969 werd een grote staking met geweld onderdrukt. Er vielen doden onder de stakers; Nederlandse mariniers werden ingevlogen.

Nu, het IMF. In 1996 kwam er een akkoord tussen de Antilliaanse regering en het IMF. Volgens dat akkoord zou er zwaar bezuinigd worden op de Antillen. Maar er kwamen verkiezingen; en Michel Pourier, toen, en nu weer eerste minister van de Antillen, verloor die verkiezingen. Want de kiezers waren tegen het plan; en het ging van tafel. Eind 1999 werd Pourier weer minister-president. Dit jaar, 2000, kwam er weer een IMF plan voor de Antillen.

Met het IMF plan zijn er twee soorten problemen: problemen op het gebied van democratie, en op het gebied van de economie. Eerst de problemen met de democratie. Er is nu een machtingswet op de Antillen: een jaar lang mag het parlement niet spreken over economische zaken. Net als in veel andere landen hebben veel politieke partijen op de Antillen op stembiljetten bij de verkiezingen, afkortingen van drie letters. Maar in de praktijk wordt nu doorgevoerd wat een andere afkorting van drie letters wil: het IMF, dat op niet één stembiljet heeft gestaan.

Men is kennelijk bang voor acties onder de bevolking, als er privatiseringen en bezuinigingen komen. Men redeneert: als daarover in het parlement niet wordt gesproken, kunnen we als IMF hopen, dat ook buiten het parlement er dan minder over gesproken wordt, en minder actie tegen gevoerd.

Dan, de problemen met de economie. De IMF baas voor Nederland en de Antillen heet Luc Everaert. In een interview met de NRC, 11 september, laat Everaert zich kennen als iemand die in rechtse economische dogma's gelooft. Everaert gaat logeren in een duur hotel op Curaçao. Dan noemt hij een lijstje van hooggeplaatste personen van allerlei staats- en ondernemers instanties, met wie hij spreekt. Opvallende afwezigen in dat lijstje zijn de woorden: vakbond, arbeiders, vrouwen; om van werklozen maar helemaal te zwijgen. Zijn die soms te min om met Everaert te praten? Ideeën als die van Everaert en zijn mede-IMF'ers dienen dan ook niet het belang van de Antilliaanse bevolking, of van armen waar dan ook. Die ideeën staan in dienst van machtige en rijke vrienden van mensen als Everaert.

Everaert zegt: "gemakkelijk geld, dat schept een welvaartsstaat [vies woord voor Everaert], waar mensen niet meer geprikkeld worden om voor zich zelf te zorgen." Dat woord prikkelen kennen we, uit het koenoneer-beleid tegen werklozen in Nederland en Amerika. De theorie is: maak mensen eerst arm, dan gaan ze hard werken, en worden rijk. Maar iedereen kan zien over de hele wereld, hoe vaak armoede met hard werk, zonder uitzicht op rijkdom samengaat; en hoe vaak rijken niet door hard werk, maar bijvoorbeeld door erfenissen, of gokken op de beurs, nog rijker worden. Over prikkelen gesproken: in de negentiende eeuw werden de Antillianen ook al geprikkeld; met slavenzweepen! Overrecht heeft de beroemdste schrijver en IMF-tegenstander van de Antillen, Frank Martinus Arion, de link gelegd tussen slavernij en IMF.

Het IMF is ook nu nog niet tevreden. Ze willen meer ontslagen onder ambtenaren, bovenop de duizend die pas ontslagen zijn; slechtere wachtgeldregeling voor ontslagen ambtenaren; flexibilisering, dus verslechtering, van arbeidsvoorwaarden. Het IMF eist, zogenaamd om zuiver economisch-wetenschappelijke, niet om politieke, redenen, privatisering en bezuiniging op de Antillen. Nadelig voor de bevolking. Die bevolking zou in verzet kunnen komen. Daarom is de parlementaire controle op die economische maatregelen afgeschaft. Zo wil men voorkomen, dat parlementsleden eventueel aan hun kiezers, in plaats van aan kapitaalbelangen, zouden denken. Dus van zogenaamd zuivere economie gaat het naar anti-democratische politiek.

En naar oorlogspolitiek op de Antillen. Daar heeft de Nederlandse regering ook aan NAVO bondgenoot de Verenigde Staten, toestemming gegeven voor militair transport via Curaçao naar Colombia. Amerikaanse legervliegtuigen stijgen op van Curaçao voor acties in Colombia. Dit gaat, net als de bezuinigingen, buiten het parlement om. In Colombia strijdt Amerika aan de kant van rechtse doodseskaders en drugsbaronnen in een burgeroorlog. Noch over die steun in die oorlog, noch over de IMF bezuinigingen, krijgen de Antillianen zeggenschap.

We kunnen concluderen: de Antillianen zijn een van de vele landen, waar de economische politiek van het IMF tot schadelijke sociale, zelfs militaire, gevolgen leidt. Wie in Nederland actie voert tegen IMF en Wereldbank, moet ook de Antilliaanse kant in de gaten houden.

Herman de Tollenaere

Een vertwijfelde Colombiaanse soldaat treurt bij het zoveelste slachtoffer van de 'War on drugs'.

DE CRIMINALISERING

Wanneer de strijd voor een menswaardig bestaan

"ZE ZULLEN DODEN INDIEN ZE DE KANS KRIJGEN"

Wij zijn mensen die zich inzetten voor de levens en vrijheid van mensen. Daarom stellen we de belangen en het handelen van de machten der aarde ter discussie. Als resultaat worden we door de staat en de meeste media gecriminaliseerd. De staat criminaliseert ons door valse informatie over ons te verspreiden. Ze gebruiken vervolgens de politie om ons met geweld te bestrijden en hun rechtssysteem om ons schuldig te verklaren en te straffen. De meeste media werken hieraan mee door alleen die berichten over ons te verspreiden die het leugenachtige beeld bevestigen dat de staat graag over ons ziet verspreid. Ze ridiculiseren onze motieven en waarden. Ze ontkennen de waarde die de diversiteit in het doen en denken binnen de beweging voor ons heeft. Ze stellen voortdurend dat dit juist onze zwakte is. Ze praten de repressie tegen ons goed en negeren wat er in de gevangenschappen met onze vrienden en vriendinnen gebeurt.

Het handelen van de staat en media tezamen creëert een vicieuze cirkel dat een negatief beeld schept van hen die strijden voor positieve veranderingen. Het resultaat is dat de afstand tussen hen die betrokken zijn in deze sociale beweging en hen die (nog) niet betrokken zijn alsnog groter wordt. Dit maakt het voor de staat mogelijk om meer repressief beleid door te voeren en om de strijd voor radicale democratisering en voor een menswaardig bestaan te definiëren als terrorisme.

Wat zich in Praag rond de Internationaal Monetair Fonds (IMF) en Wereldbank (WB) bijeenkomst heeft afgespeeld is een goed voorbeeld van het hierboven beschreven fenomeen. Het initiatief om de beweging (verder) te criminaliseren begon al bij de voorbereiding van de protesten. Zij kwam tot uitdrukking in allerlei officiële verklaringen die tot doel hadden de beweging te demoniseren. Praag, Tsjechoïë moest bang gemaakt worden voor de beweging zodat zij zich niet bij de protesten zou aansluiten. Het Tsjechische Ministerie van Binnenlandse zaken raadde de bevolking aan extra levensmiddelen in te slaan en voldoende medicijnen op voorraad te hebben. Kleine winkeliers werd afgeraden zich te verzetten tegen eventuele plunderingen. Scholen werden een week lang gesloten en schooldirecteuren vroegen ouders te beloven dat zij hun kinderen voor een paar dagen buiten de stad zouden sturen om ze zo te beschermen tegen de protesten. De Praagse burgemeester Jan Kasl verklaarde publiekelijk dat een deel van de demonstranten die op weg naar Tsjechoïë waren zouden doden indien ze de kans kregen. Wereldbankpresident Wolfensohn verklaarde dat de Amerikaanse "Ruckus Society" demonstranten opleidde in het maken van brandbommen. De spanning werd zo ver opgevoerd dat de Tsjechische president verzuchtte dat ze zich aan het voorbereiden waren op een burgeroorlog en dat hij blij zou zijn wanneer het voorbij was.

De stigmatisering van de demonstranten die er op gericht waren omstandigheden te creëren voor 'rechtvaardige' repressie werd ook op andere wijze zorgvuldig voorbereid. Een kleine en uitermate vreedzame, lokale demonstratie, dit voorjaar in Praag, werd op voorhand verboden. De demonstratie zou plaatsvinden in het kader van de mobilisatie voor een IMF en Wereldbank bijeenkomst in Washington in april van dit jaar. Toen ondanks het verbod deze toch plaats vond werd ze geconfronteerd met extreme repressie die eindigde in een urenlange omsingeling door de politie en diverse arrestaties. Het doel was overduidelijk de toon te zetten en de pers te voorzien van heftige beelden die een repressief optreden later dat jaar zou rechtvaardigen. De lastercampagne bereikte dat de komst van 'gevaarlijke demonstranten' de discussie in de aanloop naar de Praagse conferentie volledig ging domineren. Zo kweekte het op succesvolle wijze angst onder de bevolking die meer en meer afstand nam van de komende protesten. De inhoud van de protesten kwam al helemaal niet meer aan de orde en dit alles maakte de weg vrij voor ongekende repressie. In een Tsjechische context is dit wel erg cynisch; het was immers soortgelijk protest dat 11 jaar daarvoor het Stalinistisch regime op de knieën kreeg. Hoewel staatsrepressie vandaag van de buitenkant een stuk vriendelijker oogt lijken de mechanismes achter de situatie toen en nu angstaanjagend veel op elkaar.

GEHEIMZINNIGE DIENSTEN

In de dagen vóór 26 september (internationale actiedag tegen het kapitalisme) werden op basis van een zogenaamde 'zwarte lijst' met daarop tweehonderd namen van activisten talloze mensen geweigerd aan de grens. Zij waren schuldig aan verschrikkelijke misdaden zoals het koken van biologische maaltijden, het organiseren van publieke debatten en demonstraties tegen armoede en uitbuiting. Innige samenwerking tussen geheimzinnige diensten van Westerse landen hebben tot de samenstelling van deze lijst geleid, hetgeen de internationale coördinatie van de alsnog toenemende repressie onderstreept.

Op 26 september werden vroeg op de dag enige vernielingen gemeld. Deze vonden plaats terwijl de politie passief stond toe te kijken. Onafhankelijke juridische

Na het mislukken van de Wereldhandelsorganisatie-bijeenkomst in Seattle mislukte tweede dag van deze bijeenkomst bleven de conferentiezaal leeg een kraaiende arrestanten, waarvan twee derde tijdens de gevangenschap werd mishandeld. Aangezien de berichten van de bijeenkomst, noch van de enorme protesten, geïnfomeerden, van het mislukken was dermate slecht dat je zou denken dat er op staande artikel waarin zij het gebeuren in Praag analyseerden en waarschuwen voor

waarnemers waren alleen van incidenten getuige en concludeerden dat een deel van deze incidenten op het conto van politie-provocateurs moest worden geschreven. Zo zijn er meldingen van 'stenen gooiende vermorde anarchisten' die later met pasjes de politielinies passeerden en voorgoed uit het zicht verdwenen. Een soortgelijke situatie deed zich voor bij de vernielingen bij McDonalds, een gebeurtenis die wereldwijd de media haalde. Een stenengooyer passeerde na zijn daad een dikke politielinie door een pasje te laten zien. Van hem zijn voldoende video-beelden gemaakt en men poogt de politie provocateur op te sporen.

Het is overduidelijk dat deze in scène gezette vernielingen dienden om de later geplande repressie te rechtvaardigen. Doordat sensatiezuchtige pers dit soort beelden maar al te graag in de wereld gooit creëerden staat en media op deze eenvoudige wijze een 'werkelijkheid' waarin niemand zich meer afvroeg waarom tienduizenden naar Praag waren afgereisd. Belangrijker nog dan dat zou na de in scène gezette vernielingen de zorgvuldig geplande repressie onbekritiseerd kunnen toeslaan.

QUASI-TERRORISTEN

Iedereen die op dat moment op straat voor zijn/haar politieke mening op kwam was vanaf dat moment een gevaar voor de openbare orde en een legitiem doel van repressie. Ook voorbijgangers en in enkel gevallen zelfs journalisten, werden slachtoffer van politiegeweld en arrestaties. Maar de meest brute repressie speelde zich af in de gevangenschappen zelf. In de gevangenschappen werden volgens onafhankelijke juridische waarnemers alle fundamentele rechten geschonden. Van de circa 900 (maar het zouden er ook meer kunnen zijn vanwege het grote aantal vermisten) kregen velen geen eten en drinken en werd contact met advocaten geweigerd. Een groot aantal mensen werd in de cel of tijdens de ondervraging in elkaar geslagen en onderworpen aan fysieke en psychische martelpraktijken. Mensen werden op grote schaal gedrogeerd doordat er aan het weinige eten en drinken dat ze kregen onbekende 'slaapmiddelen' werden toegevoegd. Het meest opzienbarende is misschien nog wel dat er tientallen mensen na twee weken eenvoudigweg vernist zijn. Er waren twee weken na de 26e nog 70 mensen bij de arrestanten ondersteuningsgroep als vernist geregistreerd. Bij de zoektocht naar de vermisten wordt men door het Tsjechische Ministerie van Binnenlandse zaken voortdurend tegengewerkt terwijl ambassades van landen zoals Duitsland, Spanje, Polen, Hongarije en Roemenië geen poot willen uitsteken om hun staatsburgers te helpen. Dit terwijl er berichten zijn van de meest gruwelijke mishandelingen en de hechte samenwerking tussen delen van de Tsjechische politie en fascistische organisaties.

De media papagaait 'verrassend genoeg' tot nu toe trouw de officiële lezing van de Tsjechische regering na en spreekt over quasi terroristen waartegen de staat geen andere keuze had dan er tegen op te treden. Men krijgt het zelfs voor elkaar om te pleiten voor méér repressie omdat het ondanks alle voorbereiding toch uit de hand is gelopen. Gegevens die door de staat worden verspreid worden klakkeloos overgenomen.

Dertig jaar geleden gebruikten geheime diensten dezelfde methodes (de drogering inbegrepen) om de toen levendige tegenculturele beweging te marginaliseren en criminaliseren. Deze dreigde, net als nu het geval is met de vernieuwde anti kapitalistische beweging, een serieus gevaar te vormen voor de bestaande orde. Maanden lang wemelde het in Praag van geheim agenten van diensten van over de gehele wereld. Hun doel was officieel de IMF en Wereldbankbijeenkomst te beschermen tegen verstoring. Gezien het mislukken van de bijeenkomst hebben ze hier ogenschijnlijk hopeloos in gefaald, maar was het bewaren van de openbare orde die dagen wel hun voornaamste doel?

Gezien de enorme voorbereidingstijd en de oneindige hoeveelheid middelen en manschappen die de Tsjechische regering tot haar beschikking had voor de geplande acties op de 26e is er alle reden om te twijfelen aan de door de staatsrepressie-machine gestelde doelen. Hoewel het natuurlijk onmogelijk is harde bewijzen te vinden, lijkt het alsof niet het beschermen van die ene bijeenkomst maar het definitief criminaliseren van een hele beweging het doel was.

VAN EEN BEWEGING

n een misdaad is, zijn wij allemaal misdadigers.

ie eind september in Praag de IMF en Wereldbank-bijeenkomst. Al op de je demonstranten de overwinning. Klein smetje op deze overwinning: 900 der minpuntje was dat weinigen, behalve de selecte groep toch al goed iterepressie op de hoogte zijn. De meeste media waren dan wel in Praag et in het spel is. Enkele anonieme Praagse activisten schreven het hieronder de algehele criminalisering van de beweging.

"Je wordt geen dissident omdat je op een dag besluit deze ongewone carrière op te nemen. Je wordt er door je persoonlijke verantwoordelijkheidsgevoel toe gedwongen, in combinatie met vaak complexe maatschappelijke omstandigheden. Het plaatst je buiten de bestaande structuren en brengt je ermee in conflict. Het begint als een poging gewoon goed je best te doen en eindigt met dat je wordt gebrandmerkt als gevaar voor de samenleving"

Woorden van Tsjechische president Vaclav Havel, lange tijd geleden.

foto hiernaast: Na uitbreken van de eerste onlusten in Praag spreekt Havel de verzamelde pers toe.

Een criminalisering die repressie wereldwijd zou rechtvaardigen. Praag als laboratorium waar getest kon worden tot hoever het mogelijk is om openlijk harde en illegale methodes van repressie te hanteren zoals mishandelingen en verdwijningen op grote schaal.

Een zelfde proces vindt in een lokale context ook elders in de wereld plaats. De redenen achter de repressie alsmede de strategie en methodes wijken in essentie niet van elkaar af. Zo is er op dit moment een grote opstand in Bolivia, waar maatregelen, door het IMF en Wereldbank opgelegd, hebben geleid tot massale protesten onder studenten, boeren en arbeiders. Deze opstand heeft al 11 mensen het leven gekost terwijl honderden gewond zijn geraakt en/of in de gevangenis zijn gegesheid. In tal van verarmde landen komen mensen in opstand tegen de dictatuur van de vrije markt, maar ook in Westerse landen broeit het onder de oppervlakte en begrijpen meer en meer mensen waar hun sluimerende onvrede vandaan komt, terwijl tegelijkertijd de repressie tegen afwijkend gedrag steeds extremere vormen aanneemt.

CRIMINALISERING VAN ARMOEDE

De wereldwijde criminalisering van de beweging heeft alles te maken met de wereldwijde criminalisering van armoede. Meer en meer mensen zien zichzelf in de vicieuze cirkel van armoede en 'criminaliteit' waartoe een algeheel gebrek aan alternatieven ze toe noopt. Ze zijn speelbal geworden van een systeem dat zichzelf voedt door de levens van miljoenen te vernietigen en de rijkdom alsmear meer te concentreren bij een steeds kleiner wordende groep machten der aarde. Zelfs de criminalisering van armoede hebben zij inmiddels (voor zich) winstgevend gemaakt. Zo zitten in de Verenigde Staten momenteel twee miljoen mensen achter de tralies (waarvan het merendeel zwarten en latino's).

Zij vormen in geprivatiseerde (winst makende!) gevangenissen niet alleen het goedkoopste arbeidslegioen van het westelijk halfrond, maar tevens de snelst groeiende economische sector van de VS. Het zijn wereldwijde en antidemocratische instituten zoals de Wereldhandelsorganisatie, IMF en de Wereldbank die dit soort pseudoslavernij en racisme institutionaliseren en zo voorzien van een 'legaal' jasje. Wanneer men de onrechtvaardigheid wil zien hoeft men alleen maar te kijken wie er bij deze constructies winnen en verliezen.

In het zelfde licht zien we een direct verband tussen de repressie in Praag en de voortdurende illegalisering van mensen wiens thuis- economieën veelal zijn vernietigd door de instituten zoals we die in Praag aanklaagden en die hun land ontvluchten naar dat deel van de wereld waar de rijkdom zich concentreert.. Zij worden door juridische definities gecriminaliseerd terwijl het enige wat zij zoeken

een uitweg is van door kapitalisme veroorzaakte armoede en ellende. Zij worden dag tot dag geconfronteerd met het geïnstitutionaliseerd racisme van staten, van wie de belangrijkste zorg lijkt te zijn hun geprivilegieerde burgers te vermaken met een inhoudsloos consumptiefestijn, dat alleen in stand gehouden kan worden zolang deze maar beperkt blijft voor mensen met het juiste paspoort.

De belangrijkste reden dat we in Praag gecriminaliseerd werden is dat we weigerden deel uit te maken van het consumptiefestijn en ook geen discussie wilden aangaan met de organisatoren. De repressie verbaast ons geenszins, we zijn er aan gewend, maar de perversiteit van de repressie en de mediamanipulatie hebben in Praag wel een nieuw hoogtepunt bereikt. Er is reden om bezorgd te zijn over de hierboven omschreven ontwikkelingen. We moeten oppassen dat deze beweging niet op een zelfde manier eindigt als eerder 'onstopbare' sociale bewegingen, zoals het Italiaanse Autonomia Operaria en de Amerikaanse tegenculturele beweging. Deze eindigden met talloze mensen in gevangenissen, verbannen, dood of opgesloten in gekkenhuizen. We moeten leren van de geschiedenis van sociale bewegingen. We moeten het proces van ridiculisering, marginalisering en criminalisering stoppen.

Daarvoor dienen we deze ontwikkelingen in eerste instantie te bestrijden op lokaal niveau waar de zelfde ontwikkelingen plaatsvinden. Lokale actie tegen criminalisering van de beweging moet echter plaatsvinden in een mondiale context. Verbanden met repressie elders moeten hierbij voortdurend worden benadrukt, zodat duidelijk wordt dat het geen geïsoleerde incidenten zijn, maar een wereldwijd gevoerde strategie tegen iedereen die zich niet neerlegt bij de de bestaande oneerlijke verdeling van welvaart en welzijn.

Wij maken deel uit van een geweldloze en radicale democratiseringsbeweging. We wijzen ieder geweld tegen leven, gezondheid af, van wie het ook komt en tegen wie het ook gericht is. Velen van ons vinden acties die gericht zijn tegen structureel geweld veroorzakende goederen zoals bijvoorbeeld gebouwen van multinationals gerechtvaardigd, zolang deze maar niet het leven of de gezondheid van wie dan ook in gevaar brengen. De belangrijkste criteria van onze beweging voor vrijheid en een menswaardig bestaan blijven echter: het recht op een eigen identiteit, autonomie en vrede voor de hele wereld. Dit is waarom we ons, verrijkt door de diversiteit van onze beweging, gezamenlijk verzetten tegen het kapitalisme.

MCHYPE

Het belangrijkste resultaat van de media-hype rond de aan puin geslagen McDonald's vestigingen is dat het de aandacht heeft afgeleid van het voor ieder dit wil zien, zichtbare gegeven dat het geweld niet komt van sociale bewegingen, maar van de enorme armoede en vernietiging die het kapitalisme met behulp van de mondiale vrijhandelsinstituten zoals IMF en Wereldbank aanricht. De krankzinnige concentratie van politieke en economische macht in de handen van een klein aantal multinationals, individuen en vrijhandelsinstituten wordt duidelijk, wanneer je bedenkt dat 's werelds rijkste drie mannen evenveel bezitten als de armste 43 landen in een jaar aan bruto nationaal produkt hebben. Het is uitermate cynisch dat diegenen die de geïnstitutionaliseerde onrechtvaardigheid bestrijden worden gecriminaliseerd wegens het gebruiken van geweld. Wanneer we de strijd tegen het geweld van de kapitalistische staten en hun multinationale bondgenoten willen voortzetten met steun en actieve deelname van een groeiende groep mensen, zullen we de criminalisering moeten stoppen, zo niet moeten we vrezen voor de toekomst van de beweging. We zullen in actie moeten komen om het door de staat en grote delen van de media legitiem verklaarde repressie-tij te keren, maar naast dit korte termijn doel moet de mobilisatie mensen aanmoedigen na te denken over hun rol in het systeem dat dit soort repressie mogelijk maakt. Het gaat er hierbij om mensen te motiveren zelf in opstand te komen en aan een alternatieve maatschappij te werken, want de belangrijkste les uit Praag is dat verkiezingen voor parlementen en het bestaan van niet door de staat gecontroleerde media geen garanties vormen voor respect van mensenrechten en werkelijke democratie. Vrijheid en rechtvaardigheid zijn slechts mogelijk wanneer de directe betrokkenheid van basisdemocratische organisatiestructuren in de politieke besluitvormingsprocessen realiteit is. Het is dit waaraan we vandaag nog moeten beginnen te werken.

Praag, oktober 2000

Een uitgebreide versie van dit artikel, inclusief een uitgewerkte oproep tot actie, staat op de website: <http://x21.org/s26/repression.htm>

El presidente Havel op bezoek bij een vernielde McDonald's

DOOR HET OOG VAN DE MEDIA

Drie en vier oktober vond in Amsterdam een conferentie plaats met de veelzeggende titel "Wereldarmoede: Een uitdaging voor de private sector". De conferentie werd maanden van te voren openlijk aangekondigd op de website www.aaid.org. De organisatie was in handen van de Vrije universiteit en de Universiteit van Amsterdam. De conferentie is er één in een doorlopende reeks bijeenkomsten waarin politici, Niet-Gouvernementele Organisaties en het bedrijfsleven samen met Wereldbank en IMF-mensen filosoferen over het IMF - en Wereldbankbeleid. Dit keer stond de stelling centraal dat de armoede in de wereld een uitdaging is voor de private sector (lees: het multinationale bedrijfsleven). Er werd gesuggereerd dat er met het oplossen van armoede door bedrijven winst gemaakt kan worden. Officieel heette het echter dat het bedrijfsleven "haar maatschappelijke verantwoordelijkheid moest nemen". Wereldbankpresident Wolfensohn zei dat de arme landen door het bedrijfsleven moesten worden gezien als potentiële afzetmarkten voor hun produkten. De rijke Westerse landen hebben zich de afgelopen decennia suf geconsumeerd en de multinationale honger naar groei moet dus ergens anders worden gestild. Met 'ergens anders' worden de arme landen bedoeld. Een klein probleempje voor meneer Wolfensohn is dat de inwoners van die landen straatarm zijn, maar boven alles is het natuurlijk een absurd idee de belangrijkste veroorzakers van armoede nu plots aan te dragen als diegenen die de oplossing moeten gaan bieden. Over de achterliggende reden voor dit politieke rookgordijn zijn inmiddels al enkele artikelen in eerdere Dusnieuws verschenen. Je kunt deze nog eens nalezen op de website van EuroDusnie. De titels van de betreffende artikelen vind je onderaan dit artikel.

De conferentie "Wereldarmoede: een uitdaging voor de private sector" werd op drie oktober geopend door president Wolfensohn. Precies één week na de IMF - en Wereldbankbijeenkomst in Praag moest dit wel uitlopen op protestacties. In Dusnieuws 24 kijken we niet zozeer terug op de inspirerende gebeurtenissen van die dag; daarvoor kun je op de Stank voor Bank-site terecht, maar slaan we er een zestal kranten op na. In Nederlands is er een hoge mate van persvrijheid. Maar zoals elders al in deze Dusnieuws is gesteld, staat dit nog niet garant voor objectieve berichtgeving. Politieke activisten klagen vaak steen en been over de berichtgeving over hun bezigheden, maar weten tegelijkertijd dat ze grotendeels afhankelijk zijn van commerciële media als het gaat om het informeren van het publiek. Baat het niet dan schaad het niet wordt er gezegd, maar is dit wel zo? We nemen de proef op de som en kijken eens naar de manier waarop een zestal kranten hebben bericht over de gebeurtenissen op 3 oktober.

HET NRC HANDELSBLAD...

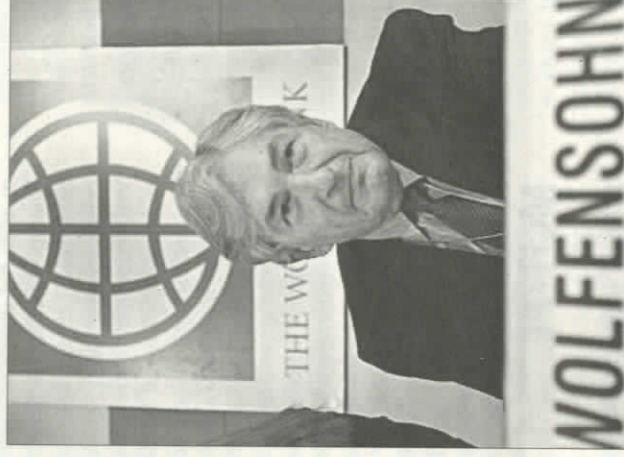
brengt op 3 oktober al een berichtje over de protesten op de pagina 2, de economie-pagina. In het artikel zitten een aantal feitelijke onjuistheden. Zo schrijft men dat de demonstranten het kantoor van Czech Airlines waren binnengedrongen, maar in werkelijkheid is er gewoon aangebeeld en werd er met een druk op de knop opgedaand. Het betrof immers een openbaar toegankelijk ticketoffice. Helaas ontbrak in het NRC-artikel ook nog eens de reden waarom het kantoor was bezet (solidariteit met gevangenen in Praag), evenals de relatie die Czech Airlines had met de IMF bijeenkomst. Wat wel leuk was is dat het NRC het aantal demonstranten op 300 schatte. Er waren er 200-250. Het verschil is niet erg groot maar het komt maar zelden voor dat een krant het aantal goed of (iets) te hoog inschat. De jury geeft de anonieme verslaggever van het NRC een 6 voor dit artikel.

HET FINANCIEEL DAGBLAD...

is de enige krant die een foto van het protest op het Spui (vroeg in de ochtend) op de voerpagina plaatste. Dat zou een pluspuntje kunnen zijn, ware het niet dat het een weinigzeggende scene betreft waarin ME'ers achter een aantal demonstranten aan zitten. Het onderschrift wekt trouwens de indruk dat op het Spui 40 mensen zijn gearresteerd. Het verhaal gaat vervolgens in het Engels verder op pagina 10. Allereerst zien we daar weer een foto. Deze keer was er een rij ME'ers op het Spui met tegenover hen een gemaskerde demonstrant. De krant wijdt een flink artikel aan wat ze eufemistisch de "armoedeconferentie" noemt. Ook de andere kranten noemen het telkens 'de armoedeconferentie' terwijl de naam van de conferentie toch echt: "Wereldarmoede: een uitdaging voor de private sector" was.. In het stuk veel voorspelbare blabla van Wolfensohn en geen woord over de inhoudelijke kritiek van demonstranten. Wel spreekt de krant over rellen (niet gezien) en rookbommen (er is precies 1 rookbom afgestoken). Lachen wordt het wanneer deze bonzenkrant meldt dat het kantoor van Czech Airlines is 'bestormd'. Over de reden van de bezetting geen woord. Tja, eigenlijk is een 2 nog te veel voor reporter Christine Lucassen.

DE TELEGRAAF...

en ik hoor jullie nu bijna denken dat zal wel weer klote zijn. Nou, laat ik maar meteen met de deur in huis vallen, de Telegraafberichtgeving was inderdaad klote. Het begint al met de kop "Koffie voor ME'ers na stevig werk" met daaronder een foto van een aantal stoere ME mannen die in de ene hand een wapenstok en schild dragen terwijl ze met de andere hand aan hun koffie leuten. In het midden staat de koffiejuifrouw van de Lutherse kerk er met haar dienblad lullig bij (aardig contrast). Volgens de Telegraaf waren er onder de demonstranten tegen de armoedeconferentie 'beroepsactivisten' uit diverse landen die de week ervoor ook al waren opgepakt in Praag. Omdat zij door de Tsjechische politie 'keihard waren aangepakt' hadden zij het kantoor van Czech Airlines bezet, want Czech Airlines heeft namelijk 'sympathieën met het IMF en de Wereldbank'. Daarna sloegen de demonstranten het kantoor kort en klein en grepen arrestatieteams in. De demonstranten werden daarna volgens de Telegraaf 'opgesloten in stadsbussen'. Oh, oh, wat moeten haar 1 miljoen lezers wel niet denken. De jury geeft de anonieme verslaggever van de Telegraaf een 11, maar dan wel voor haar levendige fantasie.

HET PAROOL...

heeft van alle kranten relatief nog het beste over de acties bericht. Hoewel, de begeleidende foto is er één waar gevaarlijk uitzienende ME'ers een bus vol arrestanten bewaken en dat heeft bepaald geen wervende werking voor de beweging. Het artikel spreekt ook over 'een paar honderd actievoerders - zwarte jacks, bivakmutsen en kistjes - die protesteerden. Er zaten met andere woorden geen normale mensen bij. Het artikel is een sfeerreportage die op zich niet (heel erg) slecht is, maar geen woord inhoudelijke kritiek bevat op de Wereldbank terwijl het gefaxte persbericht en de door de journalist in het artikel vermelde Stank voor Bank website wel degelijk inhoudelijke kritiek bevatten. Wel werd in het artikel terloops vermeld dat het bij de bezetting om een solidariteitsactie met de Praagse arrestanten ging en dat is meegenomen. Helaas bleef het artikel verder steken in een flauwe beschrijving van het mediagenieke fenomeen 'anti-globaliseringsbeweging' en deed deze af als een onsamenvattend zootje beroepsactivisten. In deze barre tijden is dit echter zeker niet het rotste artikel. Journalisten Hanneloes Pen en Ramon Schimmel krijgen daarom een 6,5.

HET ALGEMEEN DAGBLAD...

toont een werkelijk enorme foto van twee aan elkaar geboeide arrestanten waaronder één een hanekam dragende punk is. Het brijaante onderschrift bij de foto luidt: "Twee arrestanten worden geboeid afgevoerd". Ze hebben waarschijnlijk niet veel op met hun al jaren afkalvend lezerspubliek. Ook het AD doet mee aan de geschiedsvervalsing en heeft het over de 'armoedeconferentie'. Bovendien heeft ze het over 43 arrestanten die worden verdacht van o.a. openlijke geweldpleging. Dat staat erg sensationeel, vooral met zo'n heftige punk erbij afgebeeld. Wanneer je weet (en de journalist was er bij) dat er slechts met wat waterverf uit een raam van het kantoor is gemorst, is het al direct een stuk minder heftig. Het AD noemt niet de achterliggende redenen van het protest. Gelukkig vermeldt de krant nog wel de reden van de bezetting. Het AD wist verder te melden dat volgens Burgermeester Patijn de Kalenderpanden achter de acties zaten. Maar deze domme uitspraak van Patijn kunnen we natuurlijk het AD niet verwijten. Dit kan niet anders dan een dikke 3 worden, proficiat AD!

DE VOLKSKRANT...

is hier de laatste krant die we zullen bespreken. Bijgeleverde foto: Een ME'er te paard en drie centimeter hanekam dat het paard ogenschijnlijk lijkt te willen tegenhouden. Sterreporter Ferry Haan noemt de protesten in zijn stukje dat de kop draagt: "Baas Wereldbank 'doodmoe' van beveliging". Wanneer we de Volkskrant niet beter kenden zouden we kunnen denken dat het hier om satire gaat. In het vetgedrukte stuk doet Ferry een heuse poging sympathie op te wekken voor Wolfensohn die immers ook maar een mens van vlees en bloed is. "Ik word moe van de beveliging" zegt Wolfensohn. "Ik ontmoette onlangs popster Bono en constateerde dat mijn beveliging die van de popster verre overtreft", "Ik heb veel respect voor de constructieve demonstranten die de zelfde zorgen hebben als ik, voor de destructieve demonstranten heb ik geen goed woord over" en als klap op de vuurpijl: "Vrienden zeggen dat ik de protesten niet persoonlijk moet nemen, maar dat is zwaar als mensen jou de dood van miljoenen kinderen in de schoenen schuiven". Natuurlijk geen woord over het hoe en waarom van de Stank voor Bank acties behalve dan de 43 arrestaties. Volkskrant Ferry krijgt wat hij is: Een nul.

de Volkskrant

Algemeen Dagblad

NRC HANDELSBLAD

Het PAROOL

HET FINANCIËLE DAGBLAD

Vraag: Welke publicatie hoort in dit rijtje niet thuis?

Antw: Het Parool want dat is in tegenstelling tot de overigen een regionale krant.

BAAT HET NIET DAN SCHAADT HET NIET?!

Het bovenstaande maakt duidelijk dat we niet echt hoeven te rekenen op de massamedia. Toegegeven, men heeft in alle kranten, op de radio en op TV over de acties bericht, maar dan wel alleen over de arrestaties en andere met geweld in verband te brengen aspecten van de acties. Door de berichtgeving in de commerciële media horen mensen inderdaad over het verzet tegen van alles en nog wat, maar de wijze waarop het gepresenteerd wordt is vaak alles behalve positief. Ook al zeikent men de acties niet af, toch schrijven ze op zo'n manier over de actievoerders alsof het om een apart soort volk gaat waar je maar beter uit de buurt van kunt blijven.

Activisten, wat zijn dat pa? Eh, nou dat zijn van die mensen met zwarte kleren die overall tegen zijn en de hele dag demonstreren. Je kunt er maar beter uit de buurt van blijven, want anders komt de politie en die arresteert je en dan krijg je een strafblad.

U BENT NU IN BEELD!

Cameratoezicht, het is ondertussen in enkele landen een alledaagse werkelijkheid: van alle westerse landen worden ze in de VS en Engeland het meeste gebruikt, daarna volgt Duitsland en in België kunnen ze er ook wat van. In Nederland is cameratoezicht inmiddels ook in volle opmars, sinds Ede als eerste Nederlandse gemeente camera's liet installeren om het uitgaansgebeuren op het Museumplein in de gaten te kunnen houden, met het oog op het terugdringen van vechtpartijen en dergelijke. Vrij vlot daarop volgden andere steden: Bergen op Zoom, Den Helder, Zwolle, Groningen, Arnhem en Rotterdam. In Nijmegen hangen al sinds 1996 camera's, dit echter in het kader van een breed plan om het autoverkeer buiten het stadscentrum te weren, maar je weet natuurlijk nooit zeker of die camera's alleen voor die taak worden gebruikt. Het aantal gemeenten waarvan de colleges van B & W praten over het al dan niet plaatsen van camera's is groot; de opmerkingen die, onder andere vanuit die hoek, worden gemaakt ten overstaan van hen die er hun bedenkingen over hebben of er gewoon tegen zijn, zijn zorgwekkend. En getuigend van een groeiend verlangen naar vertechnisering van de maatschappij, vooral op het vlak van identificatie en controle op naleving van de regels voor openbare orde en veiligheid.

VEILIGHEID UBER ALLES

Buro Jansen & Janssen heeft een 43 pagina's tellend boek over cameratoezicht geschreven. ZOOM: dossier cameratoezicht. Daarin wordt een goed overzicht gegeven in de ontwikkelingen en de (actuele) stand van zaken op het gebied van cameratoezicht. Als je op zoek bent naar de achterliggende beweegredenen van de "veiligheid uber alles" mentaliteit die ondertussen al verstikkend veel terrein wint, is dit dossier over cameratoezicht misschien niet echt wat je zoekt, maar de moeite van het lezen toch zeker wel waard. Het is tenslotte wel zo handig de feiten, voorzover die openbaar of bekend zijn, te weten als je er over wilt meepraten, of beter nog: iets tegen wil ondernemen. Het is wel ironisch dat het hoofdstuk over wetgeving cameratoezicht, zoals in de inleiding daarvan al gezegd, bijzonder kort is. Niet omdat ze bij Jansen & Janssen daar geen interesse in hebben, maar het is gewoon bar slecht gesteld met de wet- en regelgeving daartoe. Het blijkt dat de wet en regelgeving daartoe allesbehalve afdoende is, één van de vele vragen die daardoor oprijst is: wie controleert de controleurs?

Activisten zijn volgens de massamedia vrijwel nooit gewone mensen die boos zijn op de politieke ontwikkelingen. Gewone mensen stemmen, worden lid van een politieke partij, polderen gezellig mee. Gewone mensen demonstreren niet maar lopen hoogstens in een witte mars. Baat het niet dan schaadt het niet?! Het schaadt dus wel degelijk. De rol van commerciële media is de krant vol schrijven met berichten die kranten verkopen en niet om het volk te informeren. In plaats van een sociale beweging die zich richt op en zich afhankelijk maakt van de media, is het zaak duidelijke stelling te nemen tegen de (rol van de) media en ons onafhankelijk er van te maken.

Over het algemeen zijn de commerciële media de verkopers en verdedigers van de heersende orde, het maakt niet uit of deze kapitalistisch of staatscommunistisch is. Een anti-autitaire beweging zou de hersenspoelende rol van de massamedia juist onderwerp van haar acties moeten maken, dit in plaats van de slijmerige houding die men nu veelal - tegen beter weten in - aanneemt.

Er zijn weliswaar uitzonderingen, zoals de meer onbevooroordeelde berichtgeving van de lokale media, of de berichtgeving over populaire thema's (zoals dierenleed) maar daarmee wordt geenszins de schade goedgemaakt die journalisten keer op keer toebrengen aan de beweging door er leugens over te verspreiden of juist dood te zwijgen.

Behalve een duidelijke, publieke stelling tegen de commerciële media moeten er tegelijkertijd anti- commerciële mediaprojecten worden opgestart. Dit kunnen bijvoorbeeld anti-commerciële piratenradiozenders, stadskranten, week/maandbladen zijn. Een goed voorbeeld van wat er allemaal mogelijk is zijn de 'Independent Media Centres' (IMC) zoals die bijvoorbeeld bij de protesten in Seattle, Washington en Praag zijn opgezet. Onafhankelijke verslaggevers gebruiken het internet om ongecensureerde verslaggeving de hele wereld over te sturen (voor verdere distributie door lokale groepen en directe 'consumptie'). Op hun website waren verslagen, video-beelden en radio interviews te downloaden. Er is inmiddels ook een soortgelijk initiatief genomen voor een IMC bij de komende klimaatop in Den Haag. Het kan ook eenvoudiger, zoals nieuwsbrieven die op stations en andere drukke plaatsen worden uitgedeeld. Wanneer de Spits het kan kunnen wij het toch zeker ook?!

Marco

Meer informatie over het IMC project tijdens de Klimaatop: Engage! Tactical Media, Bemurde Weerd WZ 3, 3513 BH Utrecht, NL, Tel: 030 2387516 fax: +31 30 2387517, <http://www.engage.nu> gerbrand@oudenaarden.nl

Artikelen op de EuroDusnie site: <http://squat.net/eurodusnie>

- 1) Het circus van de macht (over wereldwijde polderactiviteiten van het World Economic Forum)
- 2) Multinationals vs. Staten (over multinationals die zich in toenemende mate als staten gedragen)

De objectiviteit bij het evalueren van cameratoezicht om de zoveel tijd is ver te zoeken of niet aanwezig, het ligt er maar net aan hoe je het bekijkt. In Ede is ondertussen de eerste evaluatie al achter de rug, echter enkel en alleen uitgevoerd door de personen en de instanties die bij het project betrokken zijn. Dat schetst geen onafhankelijk beeld van de werkelijkheid. In Amsterdam zal nog vóór eind 2000 worden beslist over het al dan niet plaatsen van camera's in de stad, gezien het politieke en betrouwbare klimaat kunnen we er niet gerust op zijn. Er hangen trouwens al op enkele plekken in Amsterdam camera's. In de Bijlmermeer bijvoorbeeld in de flat Kikkenstein. Het betreft hier een Closed Circuit Television (CCTV). Ze zijn daar geïnstalleerd vanwege de drugsproblematiek in die flat en de directe omgeving. Nu is daar inderdaad wel sprake van een drugsproblematiek en alle erbij komende onprettige zaken, maar het plaatsen van camera's als de zogeheten oplossing daarvoor is toch wel het bestuurlijke cynisme ten top. Een andere plek in Amsterdam waar camera's hangen is het August Allabeplein, dat is in de wijk Slotervaart/Overtoomse Veld.

NIET NORMAAL

Het hoofdstuk over de operators, de mensen die de hele dag die camerabeelden bekijken, geeft een hevig gevoel van onbehagen. Ze selecteren op basis van sekse, leeftijd en ras. Afwijkend gedrag, door de operators vaak 'niet normaal' gedrag genoemd, is ook een belangrijke criterium: iemand die afwijkend gedrag vertoont t.a.v. de aanwezigheid van camera's kan ook volop attentie genieten. Door de operators niet begrepen lichaamstaal of een niet 'normale' manier van rondlopen in een winkelcentrum zal ook zeker hun greige aandacht wekken. Daklozen, zwervers, drugsverslaafden en alcoholisten weten dus dat ze nooit alleen zijn, gelukkig maar... Met het niet op een normale manier door een winkelcentrum lopen wordt bedoeld dat iemand, of een groep(je) mensen, een winkel binnen gaat en er dan zonder iets te kopen uitgaat om verder te lopen en bij een volgende winkel hetzelfde te doen. Of even later weer bij de eerste winkel terugkomt om alsnog iets kopen. Als een operator discriminerende en/of denigrerende opmerkingen maakt over ras, sekse, cultuur of subcultuur zal dat niet altijd worden gewaardeerd door de collega's, maar er zal geen praktisch bezwaar tegen/over worden gemaakt. Je hebt tenslotte met elkaar een verantwoord taak uit te voeren die het product veiligheid oplevert.

(lees verder op pagina 10)

MANDRAKE

Als je al die cameratoestanden nog niet genoeg vindt is er op het gebied van de technische ontwikkelingen nog meer 'goed nieuws' te melden. Laten we eens beginnen met het koppelen van camerasurveillance aan een computerdatabank. In Newham (Engeland) hebben ze daarin een 'unieke' primeur, met de regelrecht uit een of andere angstwekkend zwartgallige science-fictionfilm geïnspireerde naam: Mandrake. Met dit systeem kunnen binnen 1 minuut 15 miljoen mensen worden vergeleken met een foto. Op dit moment beslist de operator nog of een foto uit de computerdatabank en de opnames van de camera dezelfde persoon betreffen, maar volgens The Observer zal Mandrake al binnen 4 jaar dit helemaal zelfstandig kunnen uitvoeren. Dit systeem kan bovendien ook een groep gezichten tegelijk scannen. Als een persoon één van de camera's nadert, komt er in de meldkamer een rode ring ('frame grabber') om het hoofd, die vervolgens groen kleurt als de computer het gezicht herkent, er gaat dan een alarm af en de politie is gewaarschuwd en kan actie ondernemen. Iets geeft me de indruk dat dit een prima middel is om al die lastige acties van zo mogelijk nog lastiger activisten in allerlei steden tot het definitieve verleden te doen behoren, kunnen we eindelijk met pensioen.

DUBIEUS

Aangezien hier in Nederland al dikwijls gebruik gemaakt wordt van camerabeelden afkomstig van camera's op openbare plekken die er voor een heel ander doel staan dan toezicht op de openbare orde, is het niet denkbeeldig dat Mandrake heel makkelijk een onderdeel van het politieapparaat zal kunnen worden. Zonder erg veel serieus geluid daartegen, laat staan dat daar enig gehoor voor zal zijn. Wat te denken van de camerabeelden van Verkeer en Rijkswaterstaat, in Beverwijk, die al enige tijd geleden door justitie zijn opgeëist als mogelijk bewijsmateriaal tegen de hooligans van Feyenoord en Ajax die daar in 1997 met elkaar een afgesproken gewelddadig treffen hadden waarbij 1 dode viel? En dan hebben we ook nog de camerabeelden van de demonstratie in Den Haag op 6 oktober jl. als protest tegen het geweld van het Israëlische leger tegen de Palestijnse bevolking in Palestina de afgelopen weken, in het bijzonder in de Gazastrook. Die zullen door politie en justitie, volgens eigen zeggen, worden bekeken op spandoeken die racistische en/of antisemitische leuzen zouden dragen (wat inderdaad het geval blijkt te zijn geweest) en de personen die deze spandoeken hebben gedragen, om die op basis daarvan te gaan vervolgen. Als dat inderdaad zal gaan gebeuren is dat opmerkelijk en vooral dubieus, want hoe kan je dat laten stroken met fascisten die zo vaak zijn vrijgesproken op de aanklacht van het tonen van fascistische leuzen en symbolen terwijl er filmbelden van waren. Dikwijls werd dat dan als niet relevant bewijsmateriaal afgedaan, bijvoorbeeld omdat het geen beelden van een politiecamera waren, en nog meer van die onzin. Hoe zal de rechter in deze zaak oordelen als er daadwerkelijk tot vervolging zal worden overgegaan?

DOOR KLEDING HEEN KIJKEN

Een andere techniek in ontwikkeling betreft camera's die d.m.v. röntgentechniek door kleding heen kunnen kijken, we worden gemaakt tot exhibitionisten? Het betreft hier echter zeker geen grapje. Ook deze techniek is in Engeland in ontwikkeling. De politie aldaar is laaiend enthousiast over dit hoogwaardig stukje technisch kunnen. Ze kunnen dat immers toepassen tegen 'vermeende' terroristen, en ook ter voorkoming van gewapende overvallen is het bijzonder handig. Agenten kunnen voortaan ook, als ze een auto hebben aangehouden, de mensen die daarin zitten laten uitstappen en zien of die nu wel of niet gewapend zijn, alvorens zij uit hun eigen auto komen. Een nogal curieuze opmerking m.b.t. deze techniek hoorde

DIK BOEK OVER NEOLIBERALISME

Het gebeurt niet elke dag dat er een dik boek verschijnt waarin het heersende economische systeem wordt ontleed en aangevallen. De Dusnieuws redactie was daarom blij verrast met "Het Neoliberalisme" van de Belg Jaap Kruitthof. Deze voormalig hoogleraar filosofie zet zich fel af tegen de "neoliberale dictatuur" en laat hierbij geen enkele maatschappelijke misstand onbesproken. Dit levert een interessant, maar bepaald geen vrolijk boek op. Omdat tegenwoordig hele volksstammen te hoop lopen tegen neoliberalisme en globalisering besteden we hier uitgebreid aandacht aan dit boek. We bespreken eerst het boek inhoudelijk en plaatsen daarna wat kritische noten.

NEOLIBERALE DICTATUUR

Het neoliberalisme is volgens Kruitthof opgekomen in de jaren '70 en vestigde definitief haar macht door het beleid van mensen als Thatcher en Reagan. Vóór deze periode heerste de sociaal-democratie die de verzorgingsstaat onderhield. Kruitthof observeert dat vanaf de jaren zeventig alles anders wordt: het internationaal kapitaal begint een eigen leven te leiden, staatsburgers worden omgevormd tot consumenten en de staat wordt door de

kapitalistische markten buitenspel gezet. De economische macht dreigt het politieke gezag aan zich te onderwerpen, en ook de vakbonden moeten terrein prijsgeven door het neoliberale geweld. De specifieke kenmerken van het neoliberalisme zijn volgens Kruitthof de volgende.

Erg bezorgd is de schrijver over de groeiende macht van de Trans Nationale Corporaties (TNC's), door hem dramatisch aangeduid als "de megasystemen". Deze hebben zoveel macht en omvang gekregen, dat ze een "planetaire, neoliberale economische

dictatuur" dreigen te vestigen. Regeringen staan hier machteloos tegenover. Er vindt een monopolisering en concentratie van economische macht plaats door de megasystemen en op deze macht is nauwelijks toezicht mogelijk.

Daarnaast is er de privatisering: steeds meer maatschappelijke sectoren worden 'vermarkt'; zaken die vroeger nog in handen waren van de overheid zoals het openbaar vervoer, nutsvoorzieningen, delen van de medische zorg, de post en de telecommunicatie, komen in handen van het

ik begin september op de BBC. Er was een vrouw die argumenteerde dat dit de zoveelste afkalking van de burgerrechten zal inhouden. Het wereldvreemde en vooral angstzinnige tegenargument van een hoge politiefunctionaris was dat hiermee juist veel ellende kan worden voorkomen, omdat politieagenten dan voortaan niet meer op het pad van onzekerheid verkeren, en dus niet zo snel naar hun wapens hoeven te grijpen. Als je het enkel van hun kant bekijkt, klinkt dit misschien nog wel enigszins logisch. Maar hoe vaak is het al niet voorgekomen dat agenten er zomaar op los hebben geschoten om vervolgens tot de ontdekking te komen dat de persoon die doorzeefd op de grond ligt te kronkelen niets van een wapen bij zich had of iets wat als zodanig kon dienen? En het aantal keren dat de politie dondersgoed-wist dat ze op een ongewapend persoon schoten is ook al nagenoeg niet meer bij te houden, al valt dat in Nederland tot nog toe ruimschoots mee. De verwachting is dat deze techniek binnen twee jaar operatief zal zijn.

DE POLITIEK EN DE MEDIA

Willen we en is er echt de noodzaak tot een maatschappij waar het openbare leven (vrijwel) 24 uur per dag met camera's in het oog wordt gehouden? Het antwoord daarop zal niet door de politiek en media worden gegeven. Beiden praten en schrijven over het onveiligheidsgevoel (subjectieve veiligheidsgevoel) onder de meeste burgers, en het zogezegde in aantal toenemende geweldsdelicten op straat en in het uitgaansleven. Maar neemt dat geweld dan echt zulke, bijna buitenproportionele, vormen aan, en is het tegenwoordig dan echt zo onveilig buiten de voordeur? Geweld is, hoe moeilijk dat ook is om te accepteren, een wezenlijk onderdeel van het menselijke bestaan, vechtpartijen en lafhartige schoppartijen van 5 tegen 1 man komen al sinds mensenheugenis voor. Het enige wat je er mogelijkwerijs op preventieve wijze tegenover kunt ondernemen is het begrip geweld uit de taboesfeer trekken, maak er een serieus en diepgaander gespreksonderwerp van. Laat dat niet alleen aan deskundigen, specialisten en statistici over, en vooral niet de zoveelste media-hetze. Want tot nog toe wordt geweld als iets duisters, een boven het menselijke bevattingen- en beheersingsvermogen staande kracht op zichzelf gezien. Het gewelddadige gedrag in het uitgaansleven, wat bovendien gelukkig meestal niet verdergaat dan haantjesgedrag, is grotendeels te wijten aan de horeca en ondernemers die zich er bovenal op richten om zoveel mogelijk geld te maken. Als er in een stad weinig anders te doen is dan commerciële podia, megabioscopen, superdiscotheken en kroegen bezoeken. Dan moet er niet raar worden opgekeken dat mensen daar zodanig afgestompt van kunnen raken dat ze zich geen leuker tijdverdrif kunnen bedenken dan elkaar zo nu en dan het bloed uit de lippen slaan. Daar zal uiteindelijk meer (serieuze en concrete) aandacht naar moeten uitgaan. Tenslotte gaan de vercommercialisering en verzakelijking van de maatschappij hand in hand met de toenemende hang naar controle en een volkomen beheersingsdrang. In feite is dat niet meer dan het resultaat van een economie/politiek die alle menselijke aspecten niet belangrijk vindt, of er moet plotseling wel iets aan te verdienen zijn. En laat dat nu, hoe toevallig toch, de onbestemde wens naar absolute veiligheid zijn, en van wie komt die nu eigenlijk?

Larsen

ZOOM, DOSSIER CAMERATOEZICHT, Buro Jansen & Janssen kosten: f 12,50 (+ f 2,50 porto) Je moet het verschuldigde bedrag overmaken op giro 603904 t.n.v. Res Publica, Amsterdam onder vermelding van "Zoom".

bedrijfsleven, dat zoals bekend in de eerste plaats uit is op winst maken. Alleen verliesgevendende sectoren blijven onder de hoede van de staat. Dit leidt tot inkomstanderving en verzwakking van de overheden en kwaliteitsverlies of minder bereikbaar worden van bepaalde voorzieningen voor armere groepen van de bevolking.

Derde kenmerk is de groter wordende kloof tussen de financiële en de produktieve economie. Vooral in de jaren negentig neemt het internationale geldverkeer enorme proporties aan. Dit blijkt uit de omzet op de valutamarkten, die qua omvang de produktieve economie ver achter zich heeft gelaten. Daarnaast is er de spectaculaire opkomst van de aandelenbeurzen, die een factor op zich in de economie zijn geworden. De nadelen van de afhankelijkheid van de produktieve economie van de financiële economie zijn duidelijk: als de aandelenbeurs instort sleurt het hele bedrijven mee; als het vertrouwen in bepaalde valuta verdwijnt kunnen complete economieën instorten.

Kruihof behandelt ook nog enkele culturele en ethische kenmerken van het neo-liberalisme. Het anti-sociale individualisme, dat zich afzet tegen sociale en collectieve verbanden, is volgens hem typerend voor het neoliberalisme. Dit uit zich in hedonisme, 'panconsumptivisme' en een extreme individuele prestatiemoraal, maar leidt er tevens toe (schijnbaar tegenstrijdig) dat de westerse mens een gehoorzaam, afgestompt kuddedier is geworden dat graag luistert naar Will Tura en kijkt naar Jerry Springer (BRT programma Notendub mag weer wel). Uitbuiting door entertainment. De culturele afstomping die Kruihof waarneemt schrijft hij geheel op het conto van de "neoliberale massastructuren", en ook in de sport nemen de megasystemen het roer over.

STRATEGIE EN VERZETSPERSPECTIEVEN

Hoe moet het neoliberalisme volgens Kruihof nu bestreden worden? Hiertoe heeft hij verschillende ideeën en voorstellen. Hij gelooft in de mogelijkheid van een democratisch werkende en gecontroleerde staat, die het algemeen belang behartigt, welke ten strijde moet gaan trekken tegen het neoliberalisme. Als praktisch te nemen maatregelen bepleit Kruihof de tobin-tax, vermogensbelasting, belasting op luxe goederen en ecotax, maar ook verdergaande maatregelen als radicale democratisering van de profitsector (hoe, dat staat nog niet vast) en het aanpakken van de eigendomsverhoudingen door (her)collectiveringen.

Vóórdat dit alles kan gebeuren is het echter nodig dat de sociale beweging veel sterker wordt. Dit moet op verschillende punten gebeuren. De sociale beweging moet zich uitbreiden en verder activeren, en er moet een radicalisering van de sociale beweging plaatsvinden (de strijd tegen het neoliberalisme moet ongenadig worden!). Verder moet de samenwerking tussen verschillende delen van de sociale beweging sterker worden, en moet er een internationalisering van de maatschappelijke actie plaatsvinden. Dat dit laatste al een paar jaar aan de gang is, lijkt hij over het hoofd te zien. Tot slot moet de actieradius van de sociale bewegingen uitgebreid worden tot alle terreinen van het maatschappelijk leven. Over het geheel is Kruihof vrij somber gestemd over de kansen het neoliberalisme te verslaan. Wie voor een rechtvaardige zaak vecht mag de strijd echter nooit opgeven, vindt hij, en bovendien rekent hij op een soort 'Verelending', waardoor de weerzin en het verzet tegen de 'neoliberale dictatuur' steeds verder zal toenemen.

"Het neoliberalisme" bevat voor de rest nog veel interessants over nationalisme, ideologie, Europese eenwording, migratie en ethiek, waar we hier niet op in kunnen gaan.

Kruihofs behandeling van het thema neoliberalisme heeft in de eerste plaats een geëngageerd en politiek beladen karakter; hij maakt er geen geheim van scherp gekant te zijn tegen de neoliberale tendensen in de samenleving en schaarst zich uitdrukkelijk bij de tegenstanders van het neoliberale systeem. Zijn behoefte om stelling te nemen tegen elke wantoestand die te verbinden is met het neoliberalisme gaat hier en daar ten koste van de inhoud. Zo wordt in tien regels "het probleem van het water" behandeld en worden problemen als vrouwenhandel, georganiseerde criminaliteit en wapenhandel in een paar woorden afgedaan. Ook de neiging van Kruihof om voortdurend met allerlei feitjes te strooien ("Japanse managers besteden jaarlijks 35 miljard aan feesten en vermaak", etc.) werkt op de zenuwen. Dit geldt gelukkig slechts voor enkele hoofdstukken.

Een meer inhoudelijke vorm van kritiek op zijn boek betreft de rol die hij toekent aan de staat in de opkomst en de bestrijding van het neoliberalisme, en het problematische karakter van de term 'neoliberalisme'.

DE STAAT ALS SLACHTOFFER

Kruihof beziet het neoliberalisme als een fenomeen dat de wereld overvallen heeft. Plotseling verhiel het kapitaal zich boven het politieke gezag, "de klassieke natiestaten waren niet bij machte die ommekeer te verhinderen". De suggestie dat de wereld is

'overvallen' door geheimzinnige neoliberale krachten is echter onjuist. Nationale staten, maar ook politieke partijen en vakbonden hebben actief meegeholpen het neoliberalisme, met als "grote afgoden" de privatiseringsdrang en het vrije marktdenken, in het zadel te helpen. Er is geen sprake van dat staten hulpeloos hebben moeten toezien hoe hun macht werd ingeperkt door 'de megasystemen'. Het zijn politici van nationale staten, met name de rijke industrielanden, die in organisaties als de WTO de armslag van TNC's steeds verder hebben vergroot en nog steeds vergroten. Bijna alle politieke partijen staan hierbij te juichen. Initiatieven als het Multilateraal Akkoord inzake Investerings (MAI) en de Millenniumronde, die de macht van TNC's aanzienlijk zouden hebben uitgebreid, zijn om diverse redenen gestrand. Echter zeker niet omdat partijen en overheden zich heldhaftig tegen de groeiende macht van multinationals hebben verzet. Kruihofs inschatting van de nationale staat is te

positief, iets waar we later nog op terugkomen. Hetzelfde verhaal gaat op voor Kruihofs visie dat "in de wereld van de arbeid, de vakbonden in het defensief gedrongen worden". Vakbonden (enkele radicale uitgezonderd) hebben ontwikkelingen als flexibilisering, uitbestedingspraktijken en de explosie van het uitzendwerk echter geen strobreed in de weg gelegd. In Nederland werken de vakbonden fijn mee in het neoliberale poldermodel en komen stakingen bijna niet meer voor.

Toch ziet Kruihof de nationale staten, de politieke partijen en de vakbonden als "traditionele tegenmachters" van de megasystemen. De staat is volgens hem nodig als krachtig wapen tegen het neoliberalisme. Gezien de rol die staten hebben gespeeld in de uitbouw van het kapitalistische systeem tot wat het nu is, lijkt dit erg optimistisch. Er is volgens Kruihof echter geen andere mogelijkheid, want "alleen de staat kan in een wereld vol onrechtvaardige ongelijkheid meer gelijke kansen scheppen". Terecht stelt hij de vraag welk wapen

anarchisten dan hebben, als zij de staat verwerpen. Maar hoe hij dan zelf de nationale staat wil omvormen tot een effectief, democratisch functionerend wapen tegen het neoliberalisme blijft erg duister. Net als de verhouding tussen het door hem gewenste brede front van progressieve sociale bewegingen en een krachtig ingrijpende overheid...moeten die bewegingen uiteindelijk door die overheid worden opgeslokt? Om uiteindelijk te eindigen als de Belgische 'groenen' Agalev of Groenlinks?

NEOLIBERALISME EN KAPITALISME

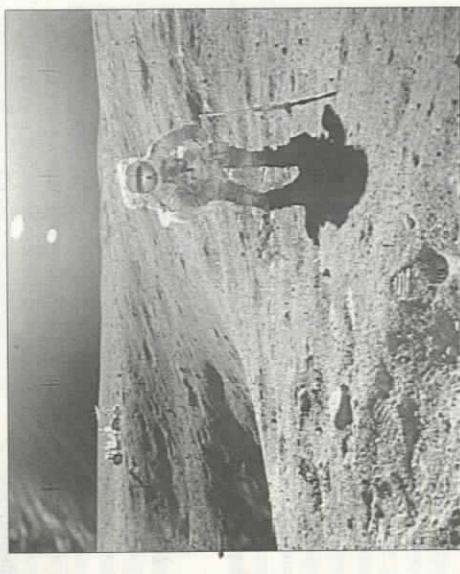
Een ander probleem betreft het gebruik van de term "neoliberalisme". Dit is de vorm die het kapitalisme nu heeft. Het kapitalisme heeft als hoofdkenmerken uitbuiting en winst door loonarbeid, privé-eigendom, kapitaalaccumulatie en vervreemding.

'Neoliberalisme' wordt specifiek gekenmerkt door dogmatisch vrijhandelsdenken, flexibilisering, privatiseringsdrang en grote macht voor TNC's en financiële markten. Wie zich specifiek verzet tegen neoliberalisme, suggereert dat enkel deze vorm van kapitalisme het probleem zou zijn. Met de invoering van een tobin-tax (minieme belasting op internationale valutatransacties), sterker toezicht op TNC's en enkele hercollectiveringen zou dan de anti-neoliberaale strijd grotendeels gewonnen zijn. Een dergelijke strijd is niet wezenlijk anti-kapitalistisch, maar wil het kapitalisme 'menselijk' maken; de globalisering een sociaal gezicht geven. Afgezien van de vraag of dit überhaupt mogelijk is, bevindt je je dan plotseling in het kamp van Wolfensohn, Clinton en Kok, die immers allemaal begrip en respect hebben voor de "legitieme kritiek" van gematigde 'globofobben'.

Tot op zekere hoogte is dit natuurlijk een theoretische discussie. Het is begrijpelijk dat in campagnes en actiedagen specifiek het neoliberalisme wordt aangevallen, omdat een campagne tegen de zichtbare uitwassen van het kapitalisme nu eenmaal meer voor de hand ligt dan een campagne tegen loonarbeid of privé-eigendom. Als echter de 'anti-globaliseringsbeweging' zich doorzet zal deze discussie niet alleen meer theoretisch zijn. Voor anarchistische en radicaal socialistische groepen is het daarom zaak niet enkel het neo-liberalisme te kritiseren, maar ook het kapitalisme als heersende ideologie ter discussie te blijven stellen, inclusief de positie van nationale staten.

David

Jaap Kruihof: Het Neoliberalisme. EPO, 998 BEF.

"Idealisten die geen realistisch alternatief aanbieden en in het ijl moraliseren verhuizen beter naar de maan."

aldus Jaap Kruihof

DUUSNI EVWS

politieke agenda oktober-december

Zondag 22 oktober:

Beelden en verhalen uit en over Praag en de IMF/Wereldbankvergadering. In de voormalige filmacademie, Overtoom 301 Amsterdam, 15.00-22.00 uur

Maandag 23 oktober:

Twee films, met uitleg en discussie over strategieën tegen multinationals. Filmhuis Cavia, Van Hallstraat 52-1, Staatsledenbuurt Amsterdam (last stop of tram 10), tel. 020-6811419 Vertoond worden: 1) MAKING A KILLING (Philip Morris, Kraft and Global Tobacco Addiction): over hoe tabaksmultinationals de wereld verslaafd hebben gemaakt. 2) THE PIE IS THE LIMIT van de Biotic Baking Brigade. Daarin schetst de BBB het verhaal achter de 'global pastry uprising'.

Woensdag 25 oktober:

20:00 Optredens van de Filippijnse vrouwentheatergroep PETA, op diverse locaties in het land. Thema: vrouwen en economie. Speellijst beschikbaar! Org: Filippijngroep Nederland. 030-2319323

Woensdag 25 oktober:

Concert in Las Vegas. De band Simply Green zal zijn traditionele Ierse muziek ten gehore brengen. Ze zullen daarmee van start gaan om 20:30. Voorafgaande aan het concert is er eetcafé. Koppenhinksteeg 2 C Leiden.

T/m zondag 29 oktober:

Tentoonstelling 'Indië-weigeraars 1945-1950 - Tropenkolder of idealisme'. Verzetmuseum ZH, Turfmarkt 30, Gouda. (= nieuwe tentoonst. v/h Museum voor Vrede en Geweldloosheid). Org. Mus. v. Vrede en Geweld, ism. Verzetmuseum. Info: 020-6273005 (Hein van der Kroon). E-mail: vredesmuseum@worldmail.com <http://www.dkh.nl/org/aom/>

T/m zo 29 oktober:

Cinema Zuid-Afrika: 20 verschillende films en documentaires. Tropeninstituut, Linnaeusstraat 2, Amsterdam. f15,-. Info: 020-5688392

T/m maandag 30 oktober:

Aktiekamp en schaduw-activiteiten tgv. Expo 2000. Hannover/Duitsland. Org: Anti-Expo 2000 group. Info: Email: antiexpo2000@gmx.de

Woensdag 1 november:

Info over de situatie van Joegoslavië die dienstweigeraars en de vredesbeweging in Joegoslavië. Ook uitleg wat er voor deze mensen kan worden gedaan en hoe de vredesbeweging aldaar kan worden gesteund/geholpen. Tilburg. De organisatie is in handen van AMOK-Noord. Voor info bel: 050-3133247 (Geert Bosma). E-mail: amoknoord@crosswinds.net

Donderdag 2 november:

Film in Las Vegas: The Farm. The Farm is een werkelijk bestaande gevangenis in Angola (VS) Vroeger werden daar, op precies dezelfde locatie, op een grote boerderij slaven gehouden, sedert de afschaffing van de slavernij blijkt er weinig tot niets veranderd. Koppenhinksteeg 2 C Leiden.

Woensdag 8 november:

Transport van hoog radioactief kernaafval vanuit Petten (ECN) naar Borssele. Doe ook gezellig mee met het blokkeren van die boel en hang zoveel mogelijk spandoeken op langs de route. Bel voor info naar LAKA, tel: 020-6168294. E-mail: laka@antenna.nl

Donderdag 9 november:

Herdenking van de Kristallnacht. Internationale dag tegen fascisme, racisme, antisemitisme en onverdraagzaamheid. organiseren in je eigen stad/dorp ook een actie, fakkeltocht of wat je ook maar bedenken kunt.

Vrijdag 10 november:

Laatste Fietsdemo in Utrecht tegen auto-verlief. Verzamelen met fiets of step op het Domplein, dus met een feestelijk tintje en een bescheiden feestje na afloop! De organisatie achter deze fietsersterre is de D'Omtapper. Bel voor info: 030-2941505 (Ieroen) of 030-2382218 (Yvonne).

Vrijdag 10 november:

Nachtelijke wake ter herdenking van Ken Saro Wiwa, voor het hoofdkantoor van Shell in Den Haag. Organisatie: A Seed. Bel voor info: 020-6682236 (Yehudi). E-mail: yehudi@aseed.antenna.nl

Zaterdag 11 november:

Swim For Your Life. Verhalen over klimaat-tragedies uit de VN-klimaatconferentie. Ihkv Rising Tide festival. In de Zaal Concordia in Den Haag. Organisatie: Coalition for Climate Justice, voor info, email: risingtide@groups.com en crosswinds@aseed.antenna.nl, of bel met A Seed: 020-6682236

Zondag 12 november:

Solidariteitswake bij Grens'Hospitium' waar kansloze en uitgeprocedeerde asielzoekers zitten opgesloten. Elke 2^e zondag van de maand. Grenshospitium, taterbergweg 10 A'dam Z.O. Organisatie: Catholic Worker. Voor info: 020-6994320 (Susan, Jellie of Frits)

Maandag 13 november:

No Nukes Day, ihkv Rising Tide Festival tgv VN-klimaatconferentie in Den Haag. Organisatie: Coalition for Climate Justice en WISE. Voor info, bel: 020-6126368. E-mail: phil@ozone.org en wiseamsterdam@antenna.nl. <http://www.antenna.nl/wise/cop6/>

Dinsdag 14 november:

Den Haag: Extreme Water Event, met onderwater demonstratie. Organisatie: Coalition for climate justice. Info, e-mail: aart@aseed.antenna.nl en risingtide@groups.com. Of bel met Aart van A Seed: 020-6682236.

Woensdag 15 november:

Gratis straatconcert (op nader bekend te maken locatie in Den Haag). Tgv VN-klimaatconferentie. Organisatie: Coalition for Climate Justice. Info, e-mail: risingtide@groups.com, en crosswinds@aseed.antenna.nl. bellen kan ook, naar: 020-6682236.

Donderdag 16 november:

The Message, Film van Moustaffa El Aqaad. Met Antony Queen en Irina Pappas, Indrukwekkende film over de geschiedenis van de Islam en de situatie in Arabië 1600 jaar geleden. Opgenomen in Libië en Marokko. English spoken! Nederlands ondertiteld. In Las Vegas, Koppenhinksteeg 2c in Leiden, 20:30.

Vrijdag 17 november:

Wereldburger-bijeenkomst voor afschaffing van nucleaire wapens. Nagasaki. Organisatie: Nagasaki foundation for the Promotion of Peace. Informatie, tel: +81 95 844 3975, fax: 847 5170. www.usl.nagasaki-noc.ne.jp/~nacity/na.bomb/indexe.html

Zondag 19 november:

Aankomst in Den Haag van Critical Mass-fietser uit heel Europa voor fietsprotest tgv de VN-klimaatconferentie. Organisatie: coalition for Climate Justice. info: e-mail: risingtide@groups.com en life@welzijntriumf.nl of bel met A Seed, tel: 020-6682236.

Maandag 20 november:

Dag van de Universele Verklaring van de Rechten van het Kind.

Maandag 20 november:

Extreme Weather Event (op nader bekend te maken plek in Den Haag). tgv van de VN-Klimaatconferentie. Voor info: e-mail: risingtide@groups.com en crosswinds@aseed.antenna.nl. Of bel A Seed, tel: 020-6682236.

Dinsdag 21 november:

Equity Day: Verlegenwoordigers van inheemse volkeren zullen in Den Haag een mars gaan lopen ihkv de VN-klimaatconferentie. Voor info, e-mail: risingtide@groups.com en oilwatch@aseed.antenna.nl. Of bel met A Seed, tel: 020-6682236.

Donderdag 23 november:

Mars 'Tell the Children the Truth' naar het conferentiecentrum in Den Haag ihkv de VN-klimaatconferentie. Voor info, email: risingtide@groups.com en crossingwinds@aseed.antenna.nl.

Vrijdag 24 november:

Wereldwijde Actiedag tegen armoede en vervuiling ihkv de VN-klimaatconferentie in Den Haag. Voor info, e-mail: risingtide@groups.com en crosswinds@aseed.antenna.nl

Zaterdag 25 november:

Sit-In 'Until Justice is Done'. Buiten het conferentiecentrum waar de VN-klimaatop plaatsvindt. Voor info, e-mail: risingtides@groups.com en crossingwinds@aseed.antenna.nl

Zaterdag 25 november:

Wake om aandacht te vragen voor politieke verdwijningen in Turkije. Solidariteit met Zaterdagmoeders Istanbul. Plein voor Catharinakerk in Eindhoven. elke laatste zaterdag v/d maand. organisatie: ICAD, met steun van een groot aantal Eindhovense organisaties. Voor info, tel: 040-2517607.

Zaterdag 25 november:

Internationale Niet Winkeldag! Vandaag niet winkelen, dus moet je het gisteren al hebben gedaan. Actiedag tegen overconsumptie en de oneerlijke verdeling van welzijn/welvaart wereldwijd. Voor de zesde keer inmiddels! Vraag voor de actiehandleiding. Acties zullen in heel Nederland plaatsvinden. Organisatie: Omslag. Info, 040-2910295. E-mail: omslag@omslag.nl of zie de website: <http://www.ddh.nl.nwd>

Begin viering van 20 jaar kraakpand Blauwe Aanslag. Een groot deel maar niet alles van het programma vind je in deze agenda.

Zaterdag 25 november:

Haagse Kraakbaan. Vier mensen, één doel, één team en een heleboel ellende daarvoor. Welk team zal met expertise, samenwerking, inventiviteit en humor de vakjury het meest imponeren? Inschrijven voor de Haagse Kraakbaan kan bij (nog) kraakpand de Blauwe Aanslag tel: 070 3884636 's Avonds 5 punkbands en feest.

Zondag 26 november:

Haagse Kraaktocht. De naam zegt genoeg. Om 2 uur wordt er verzameld bij de Blauwe en de tocht hangt af van de opkomst maar het is dus de bedoeling om een paar pandjes toe te voegen aan het woningbestand, wat kraakwachten gedag te zeggen en de wouten te slim af te zijn. 's Avonds groot feest met mogelijk Chumbawamba en daarna zijn er nog 17 dagen feest over!!!! Meer info over 20 dagen feest in de Blauwe: Buitenvorm 216, 2512 XD Den Haag, tel 070 3884636. 's Avonds concert van: Barnstormer (met Attila de Stockbroker)

Donderdag 30 november:

Diskussie over stadsvernieuwing in de Blauwe aanslag met video en excursie in Haags tramtunnel.

Donderdag 30 november:

Le Mariottettiste, Film Egyptien (1989) de Hani Lachine. Scenarió et dialogues: Issam El Chamae. Genre: comédie dramatique. Aves Omar Sharif (Mohamed Gad El Karim) Un film a propos des developpements politiques et a propos des circonstances sociales en Egypte qui se deroulent encore actuellement. Texte égyptien, sous-titre français (no English subtitles) Geen Nederlands ondertiteling In Las Vegas, Leiden, 20:30.

Zondag 3 december:

Politiek café over anarchisme. Vanaf 11 uur ontbijt en om 13 uur discussie. Dit alles in de Blauwe aanslag. Den Haag.

Vrijdag 8 december:

Amsterdam goes Blauwe Aanslag.. 's Avonds o.a. de (16mm) Film 'Krakende Welstand' en the 'Chainsaw Massacre' aansluitend feest en bands op z'n Amsterdams.

Zaterdag 9 december:

Reunie voor Blauwe gangers vanaf 15 uur.

Zondag 10 december:

Diskussie met het thema lokale (Haagse) politiek. (tijd onbekend)

Dinsdag 12 december:

Onafhankelijke radiozender Tonka organiseert een discussie over vredesvraagstuk (tijd onbekend)

Woensdag 13 augustus:

Gefeliciteerd met jullie 20e verjaardag.

Moge Bakoem u hoeden voor het broedplaatsenbeleid! Om 15 uur verzamelen bij de Blauwe voor afsluitende rijdende manifestatie met het thema 'Vreemde vogels' met daarna groot feest met o.a. Inner Terrestrials en Los Neuvos Mutantes. Aansluitend grote rel op nog nader te bepalen lokatie.

8-10 december:

Activisten trainingsweekend. Met werkgroepen over het werken in 'basisgroepen' en allerlei praktische zaken die verband houden met het revolutionair bestaan. Datum nog even onder voorbehoud. Meer informatie eurolusnie@squal.net (activistenweekend in de subject)

**"Misschien zie je het
nog niet aan de
oppervlakte maar
daaronder staat het
al in brand"**